Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 181 (4431) СЕРЕДА, 24 ВЕРЕСНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ВРОЖАЙ

Рекордний врожай вселяє оптимізм

Ранніх зернових і зернобобових на Тернопільщині намолотили понад 1,3 мільйона тонн.

Причому центр ваги змістився з одноосібних господарств на сільгосппідприємства. Їх частка — 957 тисяч тонн. Середня врожайність хліба — 36,4 центнера з гектара. За словами заступника голови облдержадміністрації з питань агропромислового розвитку Петра Вовчука, відколи в області ведеться статистика, таких цифр не фіксували. Щоправда, через липневі зливи якість хліба невисока. Однак влада запевняє, що область буде з хлібом і він не повинен дорожчати. Створено і непогану базу для розвитку тваринництва, яке в занепаді. Нині в області збирають пізні культури: сою, гречку, кукурудзу. За прогнозами, загальний обсяг цьогорічного врожаю становитиме півтора мільйона тонн, що набагато більше, ніж торік. Засівається і нива під майбутній врожай: є для цього насіння, пальне, фінансові ресурси. Заважають лише часті дощі. Готові до сезону переробки всі вісім цукрових заводів області. І хоч цього року цукровими буряками засіяно на 15 тисяч гектарів менше, підприємства не простоюватимуть — урожайність очікується висока. Окрім того, розраховують на сировину із сусідніх областей, де свої цукроварні майже знищено, **повідомляє наш кореспондент в Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Сім'ям, які всиновили дитину, посилено державну підтримку

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 23 вересня

Після того, як депутати проголосували за узгоджений уранці порядок денний, вони приступили до розгляду законопроектів. Такі своєрідні погоджувальні ради, схоже, вже стали нормою для українського парламенту. З цього приводу критично висловився народний депутат Юрій Кармазін. Він закликав колег повернутися до Регламенту і не гаяти часу, який можна використати для розгляду важливих документів. Депутат, зокрема, запропонував збиратися для узгодження порядку денного на годину раніше, щоб починати повноцінну роботу парламенту вчасно. Після того з трибуни прозвучали виступи від фракцій.

Тоді народні обранці почали голосування. Передусім ухвалили проект постанови про утворення Тимчасової спеціальної комісії з питань забезпечення парламентського контролю за ліквідацією наслідків стихійного лиха, що сталося 23—27 липня нинішнього року.

СТОР. 2

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

КОРОТКО

❒ В Україні створюється Державна служба спиртової і лікеро-горілчаної промисловості.

❒ За 8 місяців бюджет Ізмаїльського району Одещини в частині доходів, контрольованих податковою інспекцією, виконано майже на 128 %.

❒ На реконструкцію та ремонт сільських амбулаторій та ФАПів з обласного бюджету Миколаївщини спрямовано майже 2 млн. грн.

❒ Україна опустилася на 134-те місце за рівнем корумпованості у щорічному рейтингу країн — Transparency International.

❒ У Сумах розпочався перший навчальний рік у місцевому ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою.

❒ Чернігівські стоматологи підозрюються в нецільовому використанні понад мільйона гривень благодійних коштів.

(За повідомленнями Укрінформу).

ФОТОФАКТ

У Миколаєві від імені міського голови Володимира Чайки нагороджували школярів, що відзначилися в збиранні макулатури.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

ПОДІЇ

Областям допоможе новий проект Євросоюзу

В Україні стартував проект Євросоюзу з підтримки стабільного регіонального розвитку. Його мета —подолання диспропорцій між заможними і так званими депресивними регіонами. Адже ні для кого не таємниця, що наші області розвиваються нерівномірно і українці мігрують у багатші. Проект, розрахований на чотири роки, має на меті підтримати слабкі регіони і фінансово їм допомогти. Єврокомісія виділила на це шість мільйонів євро. Ще дев'ять мільйонів нададуть на розвиток інфраструктури одному з міст-переможців конкурсу: Рівному, Прилукам, Ізюму чи Свердловську. З початком цього проекту українська влада хоче розпочати нову регіональну політику. Як заявив заступник міністра регіонального розвитку і будівництва України Анатолій Ткачук, тепер регіональна політика розглядається винятково через людину. Це перший і головний компонент. А другий — всі наші регіони мають бути об'єднані, щоб не було регіонального відчуження. Для цього треба модернізувати українське законодавство і запровадити нові регіональні інституції, **повідомляє УНІАН.**

Оголошено штормове попередження

Уже другий тиждень Україну заливають дощі. Причому зливи йдуть скрізь і постійно, за винятком хіба що Південного берега Криму. За словами начальника Укргідрометцентру Миколи Кульбіди, в Одеській, Миколаївській, Черкаській, Житомирській, Київській, Кіровоградській областях у вересні випала подвійна і навіть потрійна норма опадів. Наприклад, у Києві за середньої місячної норми 47 мм із 1 по 22 вересня вже випало 118 мм опадів, в Одеській області за три тижні вересня — майже втричі більше, ніж зазвичай — 110 мм, коли в середньому за місяць випадає 39 мм.

У зв'язку з цим триватиме підйом рівня води в річках Рівненської, Житомирської, Київської, Черкаської і Волинської областей. Про це повідомляє прес-служба МНС України і попереджає про можливе стихійне лихо. Зокрема, у річках басейнів Західного Бугу і Прип'яті в Рівненській і Житомирській областях, притоках Дніпра — річках Уж, Тетерів і Рось (Київська, Житомирська і Черкаська області) очікується підйом води на 0,3—1 м. У притоках Прип'яті у Волинській області — на 0,1—0,5 метра.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 4-Й СТОР.

Шахтарі згадали, що таке новосілля

Уперше за останні два десятиліття шахта імені 50-річчя Радянської України ДП «Антрацит» побудувала квартири для своїх гірників. Зводити 16-квартирний будинок почали ще в 1989 році, але потім заморозили на довгі роки. Стабільність роботи шахтарського колективу й допомога інвестора дали змогу завершити будівництво. Разом із ключами, квітами й поздоровленнями кожний новосел одержав від підприємства й мікрохвильову піч. Примітно, що шахту імені 50-річчя Радянської України в недалекому майбутньому буде закрито, наступне будівництво житла для гірників навряд чи можливе. Отож отримання квартири кожен з новоселів уважає найщасливішою подією в своєму житті, **повідомляє наш луганський кореспондент Алла АНТІПОВА.**

Опалювальний сезон може розпочатися раніше

У зв'язку з різким похолоданням київська влада вирішила розпочати опалювальний сезон з 1 жовтня. На першому етапі передбачена подача теплоносія в пологові будинки, лікувальні установи й дошкільні заклади, а також у загальноосвітні навчальні заклади за заявками їхніх керівників і за умови готовності систем теплоспоживання. Другий етап передбачає подачу тепла в житлові будинки, а також в адміністративні будинки підприємств, установ і організацій. Президент України закликав регіональну владу також невідкладно почати опалювальний сезон. На переконання глави держави, складні погодні умови повинні змусити до рішення про дострокове підключення опалення. Однак, чи готовий наш житлово-комунальний комплекс до опалювального сезону, буде зрозуміло вже найближчими днями.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У країні багато випадків множинного громадянства

Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин на своєму засіданні в порядку здійснення контрольної функції (відповідно до частини першої статті 89 Конституції України та Закону «Про комітети Верховної Ради України») розглянув виконання Закону «Про громадянство України».

У засіданні комітету взяли участь представники МВС, МЗС, СБУ, секретаріату Президента України. Під час виступів вказувалося на труднощі, які є у сфері дії закону, на необхідність внесення змін до деяких статей з метою усунення прогалин і подвійного трактування. Голова комітету Ігор Шаров зазначив, що неврегульованість окремих питань призводить до збільшення випадків множинного громадянства, що, у свою чергу, несе загрозу національній безпеці, веде до втрати інтелектуальних ресурсів, поширення корупції та завдає шкоди міжнародному іміджу нашої держави. Під час обговорення наголошувалося на потребі підвищити відповідальність осіб, які прагнуть отримати українське громадянство, за надання неправдивої інформації, а також — недопущення людей із подвійним громадянством до державної та військової служби, а також служби у силових структурах.

На думку народних депутатів — членів комітету, проблеми, пов'язані із виконанням Закону «Про громадянство України», потребують широкого обговорення на загальнодержавному рівні, розробки та прийняття відповідних законодавчих актів. Першим кроком на цьому шляху стане проведення міжвідомчої наради за участю зацікавлених урядових інституцій, наукових установ, громадських організацій та народних депутатів.

Ігор Шаров у коментарі «Голосу України» наголосив на важливості створення єдиного органу влади з питань міграції. «Переконаний, що якби в Україні діяв такий орган влади, то питання множинного громадянства не стояло б так гостро», — заявив голова парламентського комітету. Він також нагадав, що в Конституційному Суді перебуває на розгляді президентське подання про відповідність Конституції постанови Кабміну, якою уряд покладає повноваження центрального органу виконавчої влади з питань міграції на МВС. «Досвід розвинених країн засвідчує, що міграційна служба найбільш ефективно функціонує як єдиний орган влади, — зауважив Ігор Шаров. — І тут нам, українцям, нема чого вигадувати велосипед, бо питаннями громадянства і міграції не повинні одночасно займатися сім няньок».

Сім'ям, які всиновили дитину, посилено державну підтримку

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 23 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Затим 392 голосами прийняли у другому читанні проект змін до деяких законів щодо державної підтримки сімей, які всиновили дитину з числа дітей-сиріт або дітей, позбавлених батьківського піклування. У своїх виступах парламентарії особливо акцентували увагу на тому, що основне завдання цього документа — урівняти у правах батьків, які народжують дітей і усиновлюють їх: вони повинні розраховувати на однакову підтримку від держави. Так, за даними міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Юрія Павленка, не так давно кожну третю дитину в Україні усиновлювали іноземці. Нині картина змінюється на краще. А ухвалений закон сприятиме цьому. Водночас Микола Томенко зазначив, що, приймаючи такі законопроекти, важливо враховувати, щоб передбачені пільги для родин, які хочуть усиновити дитину, не спонукали до своєрідного заробітчанства на дитячих долях. Тож слід, щоб держава не лише давала кошти, а й контролювала, як вони витрачаються.

Потім народні депутати заслухали доповідь голови Комітету з питань культури і духовності Володимира Яворівського. Він поінформував про необхідність підтримки проекту закону про перелік пам'яток культурної спадщини, які не підлягають приватизації (у другому читанні). Нині будь-яка пам'ятка культури не може бути приватизована, проте є чимало фактів, коли в обхід закону такі об'єкти вже перейшли у чиюсь власність. До запропонованого переліку увійшли об'єкти, які особливо охороняються законом. Його складали протягом шести років і узгоджували з усіма обласними радами. Документ підтримали більшістю голосів. Так само у другому читанні ухвалено проект закону про сільськогосподарський перепис.

Далі народні обранці вирішили без обговорення проголосувати за низку законопроектів. Так, зокрема, прийнято документи про встановлення і зміну меж Андрушівського і Коростишівського районів Житомирської області, міста Баранівка Баранівського району Житомирської області та міста Новояворівськ, що на Львівщині. Також депутати проголосували за віднесення селища міського типу Батурин Бахмацького району Чернігівської області до категорії міст районного значення, а також дали ім'я новоутвореному населеному пункту Сімферопольського району Автономної республіки Крим. Так само без обговорення ухвалено проект постанови про уточнення найменування окремих населених пунктів Дубенського та Здолбунівського районів Рівненської області.

Парламентарії також ухвалили в першому читанні зміни до закону України про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди), до деяких законодавчих актів, покликаних удосконалити фінансові механізми здійснення інвестицій у будівництво житла. Народні обранці також встигли ратифікувати Угоду між Кабінетом Міністрів та урядом Російської Федерації про реадмісію.

Надія СМІЯН.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З виступу Петра Симоненка (КПУ)

Події в Грузії й незаконні поставки туди зброї з території України свідчать, що саме в Україні буйно розцвів новий вид бізнесу — торгівля смертю. Незаконна торгівля зброєю й те, що відбувається у нас в Україні, здійснюється насамперед, безумовно, під контролем вищих посадових осіб. А це обкрадання армії, це збагачення окремих ділків, це загострення відносин у світі, це загострення взаємин з нашими сусідами й багато чого іншого.

Ми з вами є свідками, що в результаті приховування злочинів з незаконної торгівлі й поставок зброї страждає народ України. Я хочу нагадати про те, як вибухали в місті Артемівську боєкомплекти, потерпало місто, як у Новобогданівці тричі підривали для того, щоб сховати свої злочини ті, хто поставляв незаконно зброю. Як у Лозовій останнім часом на 61-му арсеналі все відбувалося. Я ці слова виголошую з тією тривогою стурбованості, тому що у нас більш як 2 мільйони тонн боєприпасів в 34 арсеналах.

Сорок восьмий арсенал. Утилізація ракет і боєприпасів розташована на відстані трьох кілометрів від міста Калинівка Вінницької області. Цей арсенал розміщено на ділянці загальною площею понад 1000 гектарів. У місцях зберігання боєприпасів перебувають артилерійські, мінометні снаряди і елементи, реактивні та гранатометні снаряди, а також значна кількість боєприпасів до стрілкової зброї.

Слід зазначити, що на арсеналі через недостатню кількість сховищ більша частина реактивних снарядів перебуває на майданчиках відкритого зберігання без передбаченого накриття, під прямим впливом сонячних променів і атмосферних опадів.

Місця зберігання боєприпасів не обсипані валами грунту, в окремих місцях відсутні під'їзди до пожежних водойм, охорона території здійснюється підрозділами ВОХР, що складаються з жінок-пенсіонерів.

У разі виникнення — особливо таких позаштатних ситуацій, коли підривають спеціально для приховування злочинів — під зону практично суцільного ураження потрапляє 15 населених пунктів, тобто 60 тисяч осіб.

Ми, фракція комуністів, сьогодні пропонуємо негайно закон про створення спеціальних слідчих комісій. Щоб спеціальна слідча комісія, створена Верховною Радою, з розслідування злодіянь нинішнього режиму з поставок зброї до Грузії, серйозно зайнялася й ось такими питаннями.

З виступу В'ячеслава Кириленка («НУ—НС»)

Третій тиждень порядок денний формується фактично створеною діючою новою більшістю у складі Партії регіонів, Блоку Юлії Тимошенко. Наша фракція вносить свої пропозиції, безумовно, лише одиниці з цих пропозицій потрапляють до порядку денного. Це означає, що парламент працює в режимі неврахування пропозицій тих фракцій, які не ввійшли до нової прокремлівської більшості. Це погано, це означає, що парламент не схильний до конструктивної роботи, а схильний до врахування позицій лише двох фракцій. Безумовно, довго так продовжуватися не може. Ми прихильники того, щоб нова коаліція в парламенті утворилася якомога швидше.

Ми другий тиждень наполягаємо на внесенні до порядку денного питання про скасування депутатської недоторканності. Воно готове. Конституційний Суд дав позитивний висновок: депутати в будь-яку мить своєї роботи можуть натиснути кнопки і зняти з себе депутатську недоторканність. Але депутати із фракції Партії регіонів, блок Тимошенко, комуністи й інші шукають приводи, аби не натиснути ці кнопки за зняття із себе депутатської недоторканності. Це погано, бо це порушення зобов'язань, які взяті більшістю фракцій перед виборцями.

Нова більшість штампує ті закони, які у багатьох випадках шкодять нормальному розвиткові країни і ускладнюють майбутнє вже найближчим часом. Коли це робить Партія регіонів — це їхній вибір. Коли в цьому бере участь блок Тимошенко, ми не перестаємо дивуватися. Колеги із блоку Тимошенко проголосували за закон про референдум. Чому вони відкрили дорогу? Вони відкрили дорогу референдуму про статус російської мови як другої державної, вони відкрили дорогу іншим, абсолютно політизованим і резонансним референдумам, які будуть сварити між собою український народ.

Наші колеги із блоку Тимошенко проголосували за законопроект Януковича про держслужбу і підтримали у цьому тексті запровадження російської, по суті, як другої державної.

Ми розуміємо, коли ці пропозиції вносить Партія регіонів, ми завжди бачили їх своїми опонентами, у них така думка. Але ми протестуємо, коли кнопки за цю норму натискають депутати від блоку Тимошенко і при цьому розповідають виборцям, що вони — демократи і патріоти. 25 голосувань за три тижні уже засвідчили, що, на жаль, з боку наших колишніх партнерів із БЮТ, це не так.

З приводу коаліції. Я офіційно, як голова «Нашої України», передав Блоку Литвина і Блоку Юлії Тимошенко програмові принципи діяльності нової парламентської коаліції. Хтось уже охрестив їх ультиматумом, але це лише пошук приводу, щоб відкинути наші пропозиції. Тому що ці пропозиції містять три розділи: перше — захист державного суверенітету, друге — захист демократії, третє — захист європейського вибору України.

Додатково хочу зазначити, що жодних переговорів із Партією регіонів і тим більше з комуністами, "Наша Україна" не веде. Той, хто стверджує із табору опонентів протилежне, нехай наводить факти, свідчення, прізвища. А якщо цих прізвищ навести не може, нехай не вводить в оману наших виборців.

З виступу Миколи Азарова (Партія регіонів)

Партія регіонів глибоко переконана, що за сьогоднішньої економічної ситуації у світі та у країні жодна гілка влади не має права безоглядно захоплюватися політичними маневрами. Насамперед тому, що світова економіка поринає в найбільшу з часів «великої депресії» економічну кризу. А потрібно розуміти, що наша економіка абсолютно залежна від світової: ринків енергоносіїв — з одного боку, і ринків збуту продукції українського експорту — з другого.

Що відбувається? Руйнуються ще вчора непорушні колоси світової фінансової системи, котрі забезпечують світовий обіг грошей. Провідні економіки світу, передусім американська, звідусіль стягують грошові ресурси, щоб залатати дірки, що утворилися. Стаються обвали на фондових ринках, різкі коливання цін на нафту.

На відміну від усього світу, наш уряд рапортує про успіхи, нічого не робить для попередження й пом'якшення проблем, що зростають. У нас є всі підстави стверджувати, що Україна перед нарастаючою хвилею кризи виявилася такою само незахищеною й уразливою, як і наші прикарпатські, придунайські села. Уряд не підготував країну до безгрошів'я на зовнішніх ринках і до стрімкого — більш як в 1,5 разу порівняно з аналогічним періодом минулого року — зростання витрат внутрішнього виробництва.

Наша економіка залежна від ринків енергоносіїв і ринків збуту продукції українського експорту

Більше того, уряд збирається позичати наступного року більш як два мільярди доларів. І це тоді, як за 8 місяців вартість кредитів для нашої країни зросла на 7 відсотків. Тобто ми тепер позичатимемо дорожче, ніж після дефолта 2000 року.

Наша країна за 7 місяців завозила товарів майже на 12 мільярдів доларів більше, ніж експортувала. Дотепер позитивний платіжний баланс, незважаючи на таке значне від'ємне сальдо, підтримувався за рахунок припливу іноземних кредитів та інвестицій. Але найближчим часом про цей спосіб підтримки платіжного балансу доведеться забути. Водночас українська економіка не в змозі нині замістити імпорт і наростити експорт. Темпи зростання промислового виробництва впали вдвічі.

Фракція Партії регіонів наполягає на беззастережній деполітизації розгляду економічних питань. Нам негайно потрібно спільними зусиллями затвердити антикризові заходи.

Інструментом таких антикризових заходів має бути державний бюджет, а також термінові дії, які передбачали б:

— створення стабілізаційного національного резервного грошового фонду для оперативного реагування на кризові прояви фінансового і фондового ринків;

— дбайливу, ощадливу витрату бюджетних коштів;

— бюджетну підтримку і стимулювання вітчизняного товаровиробництва;

— активізацію державної інвестиційної політики;

— погоджену між урядом, парламентом і Національним банком кредитно-грошову політику стабілізації та стимулювання економічної активності;

— проведення гнучкої валютно-курсової політики, що забезпечує прийнятний платіжний баланс і ліквідність банківської системи.

Я ще раз хочу підкреслити: ті, хто сьогодні стурбований лише тим, що можуть втратити владу, повинні усвідомити, що втратити вони можуть не тільки владу, а й усю країну. Ніяке й нічиє крісло не вартує економічної безпеки країни. Ніякі політичні програші й перемоги тих або інших політичних сил не вартують благополуччя економіки, добробуту людей.

Із виступу Володимира Литвина (Блок Литвина):

Дивлячись на те, що відбувається на вулиці, в сесійній залі, згадуємо відомі слова класика: «Пливе нудьга, пливе безнадія і стиха хлипає сум». Ми робимо вигляд, що нічого в нас не відбувається, імітуємо бурхливу діяльність. Зроблено багато помилок, у тому числі й Верховною Радою України. Що потрібно нам зробити надалі? Не допускати помилок, і ситуація зміниться на краще. Друге. Всі процеси спрямувати в конструктивне річище. Чому ми не розглядаємо проект державного бюджету на 2009 рік? Очевидно, розрахунок полягає в тому, що зміниться ситуація, зміниться конфігурація і тоді буде новий бюджет. Але бюджет потрібен для країни. Цілком очевидно, що він не потрібен для тієї чи іншої політичної сили. Ми з вами багато говорили про ситуацію на селі, чому не розглядаємо зміни до державного бюджету на 2009 рік загалом і зокрема в тій частині, яка стосується села? У нас іде змагання, хто більше внесе законопроектів. Давайте внесемо законопроект, під яким підпишуться представники всіх фракцій.

Чому ми не розглядаємо проблему, пов'язану з Харківським авіаційним підприємством? Минулого тижня було доручення відповідним комітетам внести проект постанови про підтримку лікувальних закладів медичного забезпечення інвалідів. Той проект, який пропонувався, дружно заблокували. Нового немає, і зробили вигляд, що тему закрили.

Кричущий приклад у Чернігівській області: в 32 селах немає людей, у 72 селах живе до п'яти осіб. Очевидно, проблема вимирання нації має стати темою для розгляду у Верховній Раді України. А ми говоримо про міжнародні процеси, події на Кавказі, забезпечуємо випускання пари. Ми маємо відреагувати на ціновий чинник на продукти харчування. Країна стогне. Давайте заслухаємо ці питання і приймемо відповідні рішення щодо зарплат. Усі чудово знають, що заробітні плати в Україні занижено втричі. Відповідні законопроекти провалено, внесено нові, й ніхто не хоче їх розглядати. Ми мали прийняти рішення по дорожньому руху, але не прийняли. Нині, очевидно, знову ми його не прийматимемо.

Тому наша пропозиція залишається чіткою й однозначною: не заплющувати очі. Треба Президенту, уряду, Верховній Раді провести серйозну розмову про те, що відбувається в країні. Відійти від ультиматумів з приводу того, як організовувати наше життя. В нас є шанс виправити ставлення до Верховної Ради України. Сьогодні ми маємо дику ситуацію: начебто український народ начебто посилає своїх представників у Верховну Раду (тобто нас з вами) і ненавидить їх лютою ненавистю. За такого підходу Україна не має перспективи. Тож давайте говорити і діяти в практичній площині. Наша позиція була і залишається конструктивною.

Із виступу Івана Кириленка (БЮТ)

У нашому розпорядженні визначальний саме цей тиждень. У всіх парламентських сил є декілька днів на переговори, оцінку базових принципів потенційних партнерів і, власне, прийняття остаточного рішення. Наша позиція проста і зрозуміла: ми — за стабільну економіку і політику, за стабільну і сильну державу, тому категорично проти перевиборів як способу врегулювання політичної кризи. Ми за те, щоб парламент домовився в будь-якому форматі, що забезпечить суверенітет, цілісність наших кордонів, національну самоідентифікацію, державну українську мову, добрі стосунки із сусідами, європейську перспективу. У трьох речах треба негайно визначатися.

Перше. Вже всім очевидно — в державі небезпечно деформована вертикаль державної влади. Ті, хто її формує і реалізує (а за Конституцією — Кабінет Міністрів), від неї фактично відсторонені. На його голову покладена вся відповідальність, а прав — нуль. Значна частина рішень заблокована. Потреба якомога більше насолити діючому прем'єру. А чи солодко від цього країні і людям — питання другорядне. З усіх кутків нині підбурюють відставку уряду. Комусь таки дуже хочеться, щоб країна остаточно впала в кому. Не потрібні ні бюджет наступного року, ні Євро-2012, ні реформи, взагалі нічого не потрібно, крім нової бійні у вигляді дострокових виборів. Вважається, що хтось у цій ситуації щось виграє, особливо, якщо пощастить нейтралізувати БЮТ і його лідера. Всім, хто про це мріє, у нас одна відповідь: не переймайтеся, панове, нічого у вас не вийде.

Друге. Незаслужено переоцінена роль коаліції. Хто додумався записати в закон таку жорстку вимогу: є коаліція — все добре, немає — вся держава паралізована? Такого немає в жодній країні світу. Роль коаліції — створити уряд і забезпечити йому лояльну підтримку. Що відбулося в нас? На цих двох аркушах — коротке рішення фракцій, що утворили демократичну коаліцію. Через два пункти — що не збіглися в оцінках подій, які відбулися за межами рідної неньки-України, коаліцію розвалили. Унаслідок у країні повний колапс. З країни тікають інвестори, лихоманить гривню, хто домовлятиметься за газ — мало кого хвилює. В пориві емоцій грюкнули дверима і пішли.

Одночасно з трагічними подіями на Кавказі величезну трагедію пережив і переживає власний народ. Не тисячі — мільйони наших співвітчизників на Правобережжі через природні катаклізми залишилися без даху над головою. У ті дні, коли уряд щоденно рятував людей на Прикарпатті, наші колеги залюбки поливали нас на засіданні грузинського парламенту. Коли не своя біда ближча, ніж горе грузинського парламенту, коли не своя біда ближча, ніж горе власного народу. Це не парадокс?

Третє. Долати чи лікувати доведеться ще одну типову вітчизняну хронічну хворобу — кризу глибокої недовіри і постійних підозр всіх і вся. Вибори вимагають одного — не виборів, а домовлятися й об'єднувати зусилля заради держави та інтересів людей. Різниці в перших пунктах програм політичних сил немає: сильна держава, більше прав на місцевий рівень, соціальні проблеми, пенсії, пріоритети освіти, охорони здоров'я. То нехай це буде у спільному знаменнику, а за дужки винести дискусійне і не особливо актуальне.

Ми не ставимо жодних ультиматумів. У нас надзвичайно прості і зрозумілі умови. На їх основі пропонуємо об'єднуватися або ще краще — повертатися. І негайно до роботи.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Шувар» як перша ластівка регіональних аграрних центрів України

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Прикладом, коли приватний капітал спонукав державу до розробки закону, назвав голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Верховної Ради України **Микола Присяжнюк** ситуацію із розбудовою в Україні регіональних аграрно-маркетингових центрів. Простіше кажучи, це — величезні гуртові аграрні ринки з усією необхідною інфраструктурою, які є намір побудувати в кожному регіоні, а у ліпшому разі — і в кожному обласному центрі. Перші приклад показали льв'яни, і величезне будівництво, яке триває тут (відкриття першої черги аграрно-маркетингового центру вже відбулося), як підкреслив Микола Присяжнюк, важко переоцінити.

— Я докладу якомога більше зусиль, щоб закон про аграрні ринки було розглянуто і ухвалено, — підкреслив він. — Найближчими днями у Львові планується проведення виїзного засідання Комітету Верховної Ради з питань агрополітики та земельних відносин. І, можливо, це поставить остаточну, довгоочікувану крапку в питанні створення гуртових ринків, ідеологію яких держава, без жодних сумнівів, повинна підтримати.

У ситуації, коли посередників між споживачем і виробником чимало (а подекуди їх немає зовсім), і вони накручують ціну, працюють не професійно, з урахуванням тільки власних інтересів, гуртові ринки можуть значною мірою посприяти зниженню цін на продукти, зокрема, на молочні та м'ясні вироби. До деякої міри й замінити заготконтори і склади, допоки усі ці структури отримають в Україні належний розвиток. До того ж клієнти регіональних аграрних центрів зможуть отримати тут в офісних приміщеннях перелік супутніх послуг — у філіалах банків, відділеннях кредитних спілок, дорадчих служб, фондів підтримки фермерства, приватного нотаріату, представника управління сільського господарства держадміністрації, асоціації фермерів, національної сільськогосподарської палати України. А головне, великі та малі виробники сільгосппродукції матимуть можливість, як є у Львові, здати свою продукцію за оптимальною ціною гуртовикам чи, за бажання, — продати самому, причому працюючи в цивілізованих умовах. Адже до їхніх послуг не лише прилавки, складські приміщення, ветлабораторії, а й їдальні, перукарня, готель, усі можливості перепочити, не хвилюючись про машину, яку, до речі, тут теж є де припаркувати.

Ірина ЄГОРОВА.

Правоохоронці проти Голови Верховної Ради автономії

«Цими днями працівники міліції у присутності понятих, виконуючи постанову Шевченківського районного суду Києва від 20 серпня 2008 року, намагалися вчергове ознайомити громадянина України Гриценка А. П. з матеріалами про притягнення його до адміністративної відповідальності за п. «г» частини 1 статті 5 Закону України «Про боротьбу з корупцією» та роз'яснити його права й обов'язки, передбачені статтею 268 Кодексу України «Про адміністративні правопорушення».

Громадянин Гриценко від ознайомлення з документами відмовився. Мало того, під час виконання працівниками міліції цих процесуальних дій він завдав тілесних пошкоджень одному з понятих, який також є процесуальною особою. Наразі потерпілого поміщено до одного з медичних закладів Сімферополя. Під час цього інциденту працівники Управління державної охорони перешкоджали законним діям міліції щодо виконання ними своїх службових обов'язків. За цим фактом працівниками міліції вирішується питання про порушення кримінальної справи».

Така інформація з'явилася нещодавно на сайті Міністерства внутрішніх справ. Сам Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим Анатолій Гриценко факт рукоприкладства заперечує. Він називає ситуацію «фарсом», «цирком» і «попранням громадянських прав особистості». За словами чільника кримських депутатів, він, діючи виключно у правовій площині, відповідає на всі запити, що надходять до нього офіційним шляхом. Зокрема, і в Шевченківський райсуд є його лист, в якому надано всю необхідну інформацію.

> Анатолій Гриценко у свою чергу повідомив, що має виписку з історії хвороби понятого, у якій сказано, що «стан здоров'я чудовий, подряпин немає, ушкоджень немає, самостійно пішов з лікарні».

Протокол про корупцію, складений правоохоронними органами стосовно Голови Верховної Ради автономії, знаходився в Шевченківському районі. Однак суд її повернув, як пояснюють, у зв'язку з неналежним оформленням документів, і доручив ознайомити Анатолія Гриценка з протоколом, під яким має стояти його підпис.

x x x

Президія Верховної Ради автономії ухвалила заяву у зв'язку з висунутими проти голови кримського депутатського корпусу звинуваченнями у побитті «процесуальної особи», про що 19 вересня повідомив департамент зв'язків з громадськістю МВС України. У документі відзначено, що співробітники управління боротьби з організованою злочинністю головного управління МВС України в автономії порушили права Анатолія Гриценка.

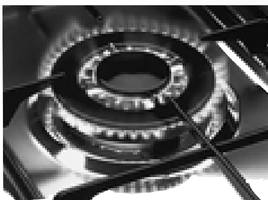
На думку авторів заяви, «груба провокація» проти А. Гриценка — частина «антикримського сценарію, який останнім часом розігрується за безпосередньої участі й під керівництвом збанкрутілих політичних авантюристів, що в різний час безславно покинули Крим». Президія Верховної Ради автономії заявляє, що цей інцидент є «реакцією помсти» на те, що кримські депутати підтримали «принципову позицію» А. Гриценка й відмовилися узгоджувати призначення нового кримського главку МВС.

Анатолій Гриценко у свою чергу повідомив, що має виписку з історії хвороби понятого, у якій сказано, що «стан здоров'я чудовий, подряпин немає, ушкоджень немає, самостійно пішов з лікарні».

Міністр охорони здоров'я автономії Сергій Донич на прес-конференції теж заперечив дані міліції. За словами міністра, минулої середи в лікарню імені Семашка справді поступив хворий з підозрою на легку черепно-мозкову травму, отриману в результаті якогось інциденту. При цьому медперсонал лікарні здивував нетиповий ажіотаж навколо постраждалого з боку правоохоронних органів. Як твердить міністр, постраждалий, 19-річний студент Таврійського національного університету, у лікарні почав розповідати про те, що в нього були ознаки струсу мозку. Однак у результаті проведеного обстеження з'ясувалося, що «здорова людина намагається видати себе за хвору, а навколо цієї ситуації вже інші сили, методи, напрями й течії можуть розкручувати ті чи інші політичні вигадки».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

У Харкові розпочато відключення від газопостачання теплоелектроцентралей через відсутність лімітів газу

У Чернігові плата за вирубування дерев зросла в 7—10 разів

Негода — штормове попередження

Старожили казали, що восени також буде велика вода

Уже кілька днів над Тернопільщиною йдуть дощі. На щастя, запевнили в управлінні МНС області, такої шкоди, як у липні, вони не завдали. Вода у Дністрі піднімалася максимум на 6 м 11 см (у липні — більш як на 9 метрів). До того ж уже почався її спад. Утім, старожили в підтоплених районах попереджали, що восени також буде велика вода, **повідомляє тернопільський власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

У Дністрі стрибає рівень

У місті Могилеві-Подільському на Вінниччині, яке постраждало влітку, знову підтоплено частину будинків. Цього разу грунтовими водами. Внаслідок рясних дощів вода заповнила підвали будинків. Та, як запевнили в обласному управлінні МНС, на десяту годину ранку вівторка перевищення рівня води у Південному Бузі не зафіксовано. У Дністрі за два минулі дні вода піднялася на два метри, але нині знизилася на таку саму позначку. Дністер примусили стати мілішим завдяки регулюванню води на Новодністровській ГЕС. Утім, шкоди завдають малі річки — притоки Південного Бугу і Дністра. Після дощів окремі з них виходять з берегів і підтоплюють городи, подвір'я тощо. Тому в області розробили програму очищення малих річок. Її виконання покладено на фахівців «Облводгоспу», які вже приступили до роботи, **інформує наш вінницький кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Плаває городина. Тепер уже в підвалах

Не встигла Львівщина оговтатися від попередньої повені, як знову людей охопила тривога. У восьми районах уже підтоплені підвали, куди селяни встигли занести зібрану на зиму городину. Зокрема, у Самбірському районі у селах Ралівка та Містковичі та в самому районному центрі води у підвалах до 70 сантиметрів. У селі Бережниця розмито автодорогу. Залишаються залитими верхні поверхи ЗОШ №№ 4 та 3, дитячого відділення Бориславської центральної міської лікарні, які перебувають в стані капітального ремонту ще за наслідками повені 23—27 липня. У Городоцькому районі підтоплено ділянку автодороги Монастирець—Тершаків, **розповідає наш власний кореспондент у Львівській області Ірина ЄГОРОВА.**

Прикарпатці знову потерпають від злив

повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК. Рівень води у багатьох річках піднявся, а деякі з них місцями вийшли з берегів. На щастя, вода спадає, але рятувальники постійно у стані готовності. У ці дні траплялося чимало екстремальних ситуацій. Так, лише вранці наступного дня з допомогою надувного човна та мотузок доставили на берег екскаваторника, який укріплював дамбу річки в Долинському районі, а в Снятинському районі так і не змогли врятувати двох хлопців-рибалок. Тим часом у Карпатах очікують заморозків, тому туристам радять утриматися від походів у гори.

Майже десять дерев упали

У ніч із суботи на неділю в Одесі випала місячна норма опадів, після чого підтопленими опинилися промисловий район Пересип, вулиці Приморська, Військовий узвіз, узвіз Деволана і деякі інші. Майже десять дерев під напором дощу повалилися, на Молдаванці відійшла стіна житлового будинку. Деякими вулицями був утруднений рух транспорту. Три насосні станції не встигали перекачувати воду в море, **передає наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Не встигли відновити зруйновані влітку стихією мости, як осінні дощі знову загрожують відрізати населені пункти багатьох регіонів України від цивілізації.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

У НОМЕР

КРИМ

Заказник став ландшафтним парком

У Феодосійському краї з'явився регіональний ландшафтний парк «Лисяча бухта— Ечкі-Даг». Його створено рішенням Верховної Ради Криму на базі ландшафтного заказника місцевого значення з такою ж назвою. Новостворений парк загальною площею 1561 гектар включає 326 га земель Щебетівської селищної ради, 925 га земель Судацького лісомисливського господарства і 310 га акваторії Чорного моря. Землекористувачами «Лисячої бухти» визначено ради селища Щебетівка, судакського села Сонячна Долина й Судацьке лісомисливське господарство.

Віктор ХОМЕНКО.

ЛУГАНЩИНА

Пожежник прийшов у гості... попрацювати

Безпрецедентну акцію «ДПС — Добровільна допомога самотнім старим» — уже шостий рік проводить Добровільне пожежне товариство, Головне управління МЧС у Луганській області і Головне управління праці та соціального захисту населення. За попередні роки безкоштовну допомогу з очищення димоходів, профілактичного ремонту опалювальних печей і електропроводки одержали більш як 1,5 тисячі літніх людей регіону. В поточному році активісти Добровільного пожежного товариства надали допомогу вже більш як 160 старим. Така профілактична робота дає непогані наслідки. Адже, на жаль, саме в будинках самотніх людей похилого віку найчастіше виникають пожежі через несправні печі, пошкоджену електропроводку і газове обладнання.

Алла АНТІПОВА.

На 850-річчя міста подарували футбольне поле

Снятин, що на Прикарпатті, готується до свого 850-річчя. Головні святкування проходитимуть 27—28 вересня, але місто уже отримує подарунки. Одним з них стало міні-футбольне поле зі штучним покриттям, яке нещодавно презентувала ювілярові обласна влада. Його розміри 22 на 42 метри. Вартість становить 132 тисячі гривень. Голова Івано-Франківської облдержадміністрації Микола Палійчук так мотивував вибір подарунку: «Ми хочемо дати молоді альтернативу комп'ютерним клубам чи пересиджуванню за пляшкою пива. Адже наші діти хочуть займатися спортом, та не завжди мають для цього умови. Тому в райцентрах будемо встановлювати ось такі міні-футбольні поля, а у селах — трохи менші: 18 на 25 метрів». Як повідомив голова, до кінця року в області побудують іще 22 таких майданчики за спонсорські кошти і ще кілька — за рахунок державного бюджету. «Ми встановлюємо футбольні поля там, де місцева влада зуміла підготувати під них майданчик», — наголосив М. Палійчук.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківщина.

У Помічній узимку буде тепло. Та тому теплу не раді

Тариф на теплопостачання у цьому місті Кіровоградської області становитиме 21,9 гривні на місяць за квадратний метр. Таку плату за обігрів «не потягне» більшість городян. А от начальник обласного управління житлово-комунального господарства Віктор Андрєєв сповнений оптимізму: теплове господарство області підготовлене до зими більш як на 90 відсотків. З ремонтами котелень трохи відстають — їх готовність трохи більша за 80 відсотків. Проте керівники міст і селищ запевняють, що до початку опалювального сезону всі необхідні роботи проведуть. От тільки прогнозні розміри тарифів в окремих населених пунктах жахають.

Петро МЕЛЬНИК.

Медсестра Світлана Полегенько перевіряє пульс у однієї з мешканок столичного будинку соціального піклування для бездомних Галини Леонової.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

Руйнація колектора зіпсувала оксамитовий сезон

Пошкодження центрального каналізаційного колектора, зруйнованого будівельниками в Алупці, залишило без водопостачання південнобережні селища від Лівадії до Алупки. Воду тут підвозять цистернами або подають декілька годин на добу. Море стало задушливим брудним болотом. Тож екологічний збиток примножили і втрати від масових виїздів відпочивальників із забруднених районів у розпал оксамитового сезону.

Щонайменше два тижні піде на заміну пошкодженої ділянки колектора, який не ремонтуватимуть, а замінять: пустять в обхід будівельного майданчика 110 метрів труби. Зсув, унаслідок якого і прорвало колектор, утворився через порушення технології будівельних робіт генпідрядником ВАТ «Будтрест-637», заявили в Ялтинській міськраді. Алупкинська влада дала дозвіл на будівництво, але потім скасувала його. Замовник звернувся до суду, після чого будівництво в літній період продовжили вже за рішенням суду. Проте будівельники не провели необхідні дослідження й обов'язкові експертизи перед початком роботи, порушили правила регіональної забудови, повідомили правоохоронці. На думку міського голови Ялти Сергія Брайка, в аварії винен і замовник, і підрядник. Адже поглиблювати котлован під багатоповерхівку за допомогою вибухівки тут було не можна. Опорна стіна, яка тримає будинок, тріснула тиждень тому, потім не витримав і колектор, який потужно фонтанує нечистотами й досі. Остаточні висновки зробить прокуратура. Вона почала перевіряти, чи були порушення під час узгодження будівництва, чи взагалі тут можна було дозволяти будувати та чи були порушення під час будівельних робіт. Тобто нарешті буде враховано всі вимоги алупкинців, які вже півроку ставили ці питання перед місцевою владою у зверненнях і на мітингах, та все було марно. Нині на місці аварії працюють рятувальники, ялтинський міськводоканал і санепідемстанція, стоки дезінфікують. МНС визнало аварію в Алупці надзвичайною ситуацією місцевого значення.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

З нового року ціна на російський газ може збільшитися удвічі

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Раїса Богатирьова планує відвідати Росію для підготовки засідання міждержавної комісії на рівні президентів Ющенко—Медведєв. Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко також збирається найближчими тижнями злітати до Білокам'яної. Насамперед, щоб провести переговори з російською стороною стосовно укладення угоди на постачання газу в Україну. Про це вона заявила в понеділок на брифінгу в Полтаві, відповідаючи на запитання щодо термінів проведення переговорів із РФ із цього приводу.

Українці, навіть ті, хто далекий від політики, із тривогою прислухаються до будь-якої інформації стосовно ціни на газ, адже давно канули в Лету міфи про те, що її підвищення росіянами не торкнеться вітчизняних обивателів. У період конфлікту на Південному Кавказі у зв'язку з позицією, зайнятою керівництвом України, платники податків навіть склали жарт: «За два тижні Ющенко наговорив на 400 доларів. За тисячу кубометрів газу...» Як писав класик, усе це було б смішно, коли б не було так сумно.

Поки що в рамках переговорного процесу між «Газпромом» і «Нафтогазом» принципи ціноутворення з наступного року не визначено. Річ у тому, що дотепер ціна для України зростала слідом за апетитами країн Середньої Азії, де «Газпром» закуповує газ для перепродажу на український ринок. За словами заступника голови правління «Газпрому» Олександра Медведєва, у третьому кварталі цього року ціна трохи знизиться, але все одно становитиме близько 500 доларів США за тисячу кубометрів. Транзит по Україні тисячі кубометрів коштує близько 17 доларів, нескладно підрахувати, що на російсько-українському кордоні ціна буде приблизно... 480 доларів. Цього року вона становить 179 доларів за тисячу кубометрів.

Нагадаю, 19 вересня Юлія Тимошенко заявляла, що політична криза в Україні пригальмувала переговори з Росією про постачання газу до України. Водночас Прем'єр-міністр висловила переконання, що переговори з росіянами проходитиму гармонійно, конструктивно, з урахуванням інтересів двох країн, що дасть змогу вийти на підписання довгострокового контракту.

Водночас в інтерв'ю агентству Bloomberg голова правління НАК «Нафтогаз України» Олег Дубина заявив, що «Нафтогаз» і «Газпром» можуть до грудня відкласти підписання контракту про постачання газу в 2009 році. За словами пана Дубини, українська сторона розраховує, що збільшення ціни на імпортний газ «не перевищуватиме ту, котра спостерігалася в попередні три роки».

Тим часом 6 червня міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров заявляв, що ціна на газ, який постачається Росією, для України з 1 січня 2009 року збільшиться майже удвічі...

У підсумку на скільки «наговорив» український президент і на скільки «наговорить» прем'єр, стане зрозуміло дуже скоро. «У нас уже майже не залишилося часу для переговорного процесу, і я сподіваюся, що в найближчі тижні ми обов'язково зможемо обговорити це питання з російською владою і підписати відповідну угоду», — пояснила Юлія Тимошенко, зазначивши, що документи необхідно підписати якомога швидше, «щоб кожен грудень не ставав місяцем стихійного лиха через нестачу газу в Україні».

На уточнююче запитання, чи можуть бути підписані документи в жовтні, прем'єр сказала, що це може відбутися тоді, коли Росія буде готова продовжити ці переговори «після всіх стресових політичних ситуацій».

На знімку: на Полтавщині Прем'єр-міністр не тільки говорила про політичну кризу і про газ, а й вручила ключі від автомашин дільничним інспекторам міліції.

Фото Сергія НАЗАРКІНА.

Діти з потерпілих від повені навчальних закладів Прикарпаття гостюватимуть в Опольському воєводстві

Понад 40 дітей з потерпілих від повені навчальних закладів Прикарпаття на запрошення маршалка Опольського воєводства (Республіка Польща) десять днів гостюватимуть в місті Ополє. Поїздка відбувається в рамках Угоди про міжрегіональну співпрацю між Івано-Франківською областю та воєводством Опольським. **Як повідомили в управлінні науки і освіти облдержадміністрації**, діти чекають цікаві екскурсії, заняття з намивання золота, відвідини гімназії №1 ім. Кардинала Вишенського, музею Прудницької землі, Біскупського палацу, Опольського зоопарку, Парку динозаврів в Красейові. Діти відвідають також інші визначні місця та ознайомляться з архітектурними пам'ятками польської землі, побувають на цікавих зустрічах, мультимедійних презентаціях тощо.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Путівки — пасинкам сміттєзвалища

За розпорядженням Новоград-Волинського міського голови Миколи Боровця медичні працівники обстежили стан здоров'я 20 дітей, які проживають з родинами біля сміттєзвалища. Висновок — невтішний: усі вони потребують санаторно-курортного лікування. Двоє дітей з кінця вересня уже зможуть скористатися такою можливістю. Путівка коштує до трьох тисяч гривень, але сім'ї оплатять лише проїзд. Міське сміттєзвалище давно стало зоною екологічного лиха. Тут постійно виникають пожежі. Уже не раз доходило до акцій протесту. Путівки — це непогано, проте ними не зупиниш екологічного лиха.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Розгромлено офіс «Просвіти»

День партизанської слави одеські активісти громадської організації «Форпост» і депутатського об'єднання «Родіна», якими керують депутати міської ради Валентин Дубовенко та Ігор Марков, ознаменували незвичайними актами протесту. Вони спалювали портрети Романа Шухевича і Степана Бандери, прапори УПА, а також влаштували театралізовану виставу, під час якої на шибениці опинилися опудала у формі воїнів УПА. Потім колона протестантів прибула на вулицю Пушкінську, до офісу обласної організації «Просвіта». Вони розстріляли її вивіску зі зброї для гри в пейнтбол і залили фарбою. Учасники акції тримали плакати з написами: «Просвіта» — це УПА», «Просвіта — не освіта», «Бандерівців до відповіді!», «Захистимо Одесу від помаранчевої чуми!».

— В такий спосіб ми протестуємо проти спроб визнання воїнів УПА ветеранами Другої світової війни, — заявив лідер організації «Форпост» Валентин Дубовенко.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Шість тисяч доларів за те, щоб не притягати до кримінальної відповідальності

Саме стільки два дільничні інспектори вимагали у кіровоградки, аби її сину не загрожувала кримінальна відповідальність за підозрою у крадіжках кабелю. А факт отримання хабара в сумі чотири тисячі п'ятсот п'ятдесят гривень, п'ятдесят євро і десять доларів США у приміщенні відділення міліції задокументували працівники відділу служби внутрішньої безпеки Головного управління по боротьбі з організованою злочинністю МВС України. Встановлено також, що дільничні інспектори застосовували до підозрюваного фізичне насильство (незаконно позбавили волі, тривалий час утримували в наручниках, застосовували електрошок), внаслідок чого він змушений був підписати пояснення про скоєння злочину.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

У рамках святкування Дня Луганська біля будинку міськради встановили семитонну скульптуру із чавуну й бронзи заввишки 5,5 метра, що персоніфікує образ ливарника Федота Гаврилова — одного із чотирьохсот перших робітників, які прибули у квітні 1795 року на Луганський гарматний завод з-під Петербурга.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Вернісаж за вернісажем

Творче об'єднання «Чатир-Даг» привезло до Кам'янця-Подільського виставку робіт своїх художників під назвою «Кримський стиль». Гостям надали для експозиції зали картинної галереї, де цьогоріч вже побувало чимало вернісажів. А до кінця року їх буде понад два десятки. За кожним стоїть копітка праця колективу музею-заповідника під керівництвом Людмили Станіславської, цікаві ініціативи та добре налагоджені контакти з митцями різних регіонів й закордону.

Віра ШПИЛЬОВА.

Ніс сябрам наркотики

П'ять кілограмів макової соломки та півкілограма маріхуани намагався пронести через державний кордон України вісімнадцятилітній житель Овруцького району, що на Житомирщині. Затримали його серед ночі біля віддаленого села Делета працівники відділу прикордонної служби «Лучанки» Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України. Контрабандисти, очевидно, сподіваються, що їм просто перетнути кордон у цих глухих лісових краях, але про це добре знають люди в зелених кашкетах, тож такі наміри вже не вперше виявляються марними.

Вл. інф.

СВІТ КОРОТКО

ЄГИПЕТ

Інформація про звільнення туристів не підтвердилася

Єгипетська влада продовжує вести переговори стосовно звільнення захоплених туристів. Про це повідомило одне з місцевих інформаційних агентств. Тоді як раніше міністр закордонних справ Єгипту заявив, що всі 19 заручників, серед яких туристи з Німеччини, Італії і Румунії, були звільнені. Нагадаємо, група з 19 туристів була захоплена в полон чотирма озброєними суданцями, котрі потім зажадали викуп за звільнення заручників. За різними даними, сума, що її вимагали викрадачі, становила від 1 до 15 мільйонів доларів.

ІНДІЯ

Жертвами повені стали 119 осіб

Велика частина загиблих припадає на штат Уттар Прадеш, у якому жертвами стихійного лиха стали 70 осіб, 17 людей загинули в східній частині Ориссі, де в кількох місцях стався розлив річки Маханади. Ще 32 особи загинули на півночі країни в штаті Хімачал Прадеш, де зливи спричинили численні зсуви. В одній тільки Ориссі було евакуйовано 266 тисяч осіб, котрих розмістили в 261 таборі для тимчасових переселенців, однак ще більш як півмільйона були відрізані повінню і перебувають у небезпеці. Зв'язок з ними здійснюється за допомогою військових вертольотів. Нагадаємо, в серпні на півночі Індії 74 особи загинули, а також були зруйновані десятки будівель у результаті повеней, спричинених мусонними дощами.

БІЛОРУСІЯ

Опонент Лукашенка претендує на премію Сахарова

Комітети з питань іноземних справ і з питань розвитку Європарламенту обрали трьох фіналістів на здобуття премії Сахарова в цьому році. Фіналістами, зокрема, стали білоруський опозиціонер Олександр Козулін, китайський правозахисник і борець за захист навколишнього середовища і проти СНІДу Ху Джиа, а також голова незалежної виборчої комісії Демократичної Республіки Конго Абаат Малу Малу. Церемонія вручення премії, до якої також додається грошова винагорода в сумі 50 тисяч євро, відбудеться 17 грудня на засіданні Європарламенту в Страсбурзі.

ФІНЛЯНДІЯ

Студент відкрив вогонь по товаришах

У фінському місті Каухайокі 20-річний студент місцевого коледжу відкрив стрілянину в своєму навчальному закладі. На момент, коли верстався номер, за повідомленнями інформагентств, з приміщення були евакуйовані люди, є поранені. Місто Каухайокі розташоване за 200 кілометрів від Гельсінкі. У цьому коледжі навчається близько 200 студентів.

Миколаївський морський торговий порт досяг рекордного показника у виробництві, переваливши за неповні 9 місяців понад 7 мільйонів тонн вантажів

В оксамитовий курортний сезон до Одеси завітали туристи з кількох іноземних круїзних лайнерів

Кримський синдром

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Напрямок політичних вітрів у Криму, які, за прогнозами більшості аналітиків, мають активізуватися вже найближчим часом, стане віддзеркаленням процесів на материковій Україні. Втім, офіційний Київ досі не виробив своєї державної політики не тільки стосовно радикалів на півострові, а й загалом щодо кримської автономії як особливого регіону країни.

Формальна більшість

У Криму формально зберігається більшість у складі Партії регіонів (до якої входить блок «За Януковича», створений регіоналами та Російським блоком), комуністів, вітренківців, соціал-демократів об`єднаних, яких підтримує й фракція Курултаю. Однак останнім часом вочевидь загострилися відносини між регіоналами та комуністами.

Перші особи автономії, починаючи з Голови Верховної Ради АРК Анатолія Гриценка й глави уряду півострова Віктора Плакіди, завжди дуже лояльно ставилися до Віктора Ющенка, постійно підкреслювали свою повагу до глави держави. Це й зараз допомагає їм вибудовувати виважену, солідарну й гнучку політику стосовно офіційного Києва.

Експерти прогнозують на осінь певні проблеми й зміни конфігурацій у депутатській більшості парламенту автономії. Схоже, що комуністи напередодні поглиблення серйозних суперечностей із Партією регіонів, яка залишається й сьогодні найвпливовішою політичною силою півострова. Вона контролює більшість міських і районних рад і почувається дуже впевнено. Хоча частішають випадки тертя цієї партії з вітренківцями і колегами з блоку «За Януковича» та Російського блоку.

Поза Верховною Радою автономії триває активізація радикальних проросійських організацій на кшталт Народного фронту «Севастополь. Крим. Росія», ще одного Російського блоку Сергія Шувайнікова. Частина таких організацій, за даними СБУ, на території півострова заборонені через суди, але вони продовжують свою діяльність. Восени, вочевидь, проросійські організації посилять свою публічну діяльність у вигляді епатажних акцій.

Етнічні рухи

Стали помітно енергійнішими дрібні маргінальні групи кримських татар, які намагаються демонструвати опозицію до офіційного Києва, відверто декларують антиукраїнську позицію і підтримку Росії. Наприклад, партія «Міллі-Фірка», опозиційна до меджлісу, хоча й невпливова, посилила свою інформаційну присутність в Криму: регулярно проводить прес-конференції, виступає проти «українізації» кримських татар тощо. Цю структуру пов'язують з Васфі Абдураїмовим, редактором газети «Полуостров», якого досі вважали чи не єдиним кримськотатарським політиком, що відверто декларував свої проросійські погляди.

Нещодавно в Сімферополі пройшла конференція однієї з автономних ісламських релігійних громад під назвою «Давет», яка орієнтується на всесвітню партію ісламського визволення «Хізб-ут-Тахрір», що зараз легально діє у більш як сорока країнах і має неоднозначну репутацію у світі, оскільки вважається терористичною. В Україні апологети цього руху не зареєстровані, але діють через автономні мусульманські громади. Останнім часом такі громади, що декларують політичний іслам (тобто не просто релігію й піклування про духовність та її відродження, а іслам — як боротьбу за владу, борню за створення ісламської держави та інші політичні завдання), стали дієвими.

Посилюється тенденція і до активізації політизованих ісламських рухів, поширення релігійних радикальних учень, що не притаманні кримським татарам, які сповідують традиційний іслам. Це призводить до конфліктогенності всередині кримськотатарського народу, підміни істинних мусульманських цінностей радикальними цілями й завданнями. Часто ці процеси знаходять підтримку з боку певних релігійних і релігійно-політичних організацій низки країн Близького Сходу. Це загрожує не тільки традиціям і єдності кримських татар, а й стабільності в Причорноморському регіоні, відзначають оглядачі. Але байдуже, а часом навіть вороже ставлення місцевої влади до прав та інтересів кримських мусульман робить свій внесок у становлення цього нового для півострова й України явища — «політичного ісламу». Звісно, це викликає протистояння з боку так званого «політичного проросійського православ'я».

Останнім часом такі громади, що декларують політичний іслам (тобто не просто релігію й піклування про духовність та її відродження, а іслам — як боротьбу за владу, борню за створення ісламської держави та інші політичні завдання), стали дієвими.

Меджліс також переживає певну кризу. Найяскравіший протягом кількох десятиліть очільник кримських татар Мустафа Джемілєв остаточно вирішив відійти від керівництва і передати його Рефату Чубарову, про що заявляв уже кілька разів. Однак певна опозиція з боку Ремзі Ільясова вносить дисонанси в чіткість позиції керівництва меджлісу, який став певним заручником політики офіційного Києва, зробивши беззастережну ставку на патріотичні українські сили. Проте не отримав відповідної реальної підтримки зі столиці від сил, які прийшли до влади.

З другого боку, дедалі активніше тривають атаки на меджліс з боку проросійських сил півострова й відповідно — Росії. Це і намагання створити якомога більшу кількість різних антимеджлісівських структур не лише в слов'янському середовищі півострова, а й серед кримських татар, на кшталт «Кримської організації кримських татар за союз із Росією» та вже згадуваної «Міллі-Фірка».

Мова діалогу замість ворожнечі

Нині в інформаційному просторі півострова кожна політична сила, навіть найменша, має свої ЗМІ, що й робить пресу певним чином заручницею політичної боротьби. Приміром, найтиражніша на півострові газета «Крымская правда» перебуває під контролем одночасно комуністів й регіоналів. Також і державне кримське телебачення та радіо ДТРК «Крим» давно під контролем цих само партій. Враховуючи певний ситуативний союз кримських комуністів із бютівцями, оглядачі прогнозують вихід агіток «ленінців» уже найближчим часом і на приватній телекомпанії «Чорноморка». Російський блок повністю контролює всі програми кримської редакції телекомпанії «ІТВ». Ялтинську телекомпанію «Неаполь» контролює блок Сергія Куніцина. Попри те, що на більшість друкованих ЗМІ справляють відчутний вплив регіонали, достатній сектор впливу тут має і БЮТ, лише поодинокі ЗМІ сповідують програму «Нашої України».

Спільне ж завдання для всіх кримських, українських та іноземних ЗМІ залишається незмінним: об'єктивно висвітлювати процеси і проблеми півострова, не нагнітаючи і не провокуючи конфліктів. На жаль, не всі з цим впоруються. У поліконфесійному, поліетнічному суспільстві автономії журналісти дозволяють собі часом навіть «мову ворожнечі» замість єдино допустимого діалогу.

Прогноз на осінь: радикалізація

На думку оглядачів, у автономії слід очікувати значно більшого, аніж досі, тиску з боку Росії, яка вже давно намагається серйозно втручатися у процеси кримського життя. Крим викликає геополітичний інтерес насамперед Росії, США і Туреччини. Кожна зі сторін намагається зміцнити тут свій вплив, щоб посилити власні позиції у Чорноморському регіоні, а тому часто в українській автономії зовні провокуються й культивуються конфлікти та протистояння, які інколи межують із втручанням у внутрішні справи України і навіть загрожують її національній безпеці. Але, відзначають оглядачі, оскільки Крим є складовою і невід'ємною частиною суверенної України, де є достатній людський, науковий, економічний, гуманітарний потенціал для розв'язання більшості кримських проблемних питань, то потрібна лише політична воля, щоб цей потенціал задіяти в інтересах держави і кримчан.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Партизанка Катя Бородуля охороняла загін Бовкуна

Чернігівщина — край партизанський. Після Великої Вітчизняної війни понад 30 тисяч підпільників і партизанів краю нагородили за мужність і героїзм медалями та орденами. Сьогодні, на жаль, живими з них залишились одиниці.

...Катерина Тарасівна Бородуля, вчителька-пенсіонерка, нині проживає у селі Кірове Новгород-Сіверського району. Підпільницею вона стала у 17 років у селі Лихачів Носівського району. Її батько виконував завдання партизанів, а тому вона зі старшою сестрою часто бачилася зі зв'язковими.

Якось останні попередили підпільників, що їм загрожує викриття. Уся велика родина після цього з коровою перебралася до лісу. Там вісімнадцятирічній Каті дали гвинтівку (зброю у загін «За Батьківщину» доставляли літаками з «Великої землі») і послали разом з напарником в дозір. Партизанський загін «кочував» з одного місця на інше, бо гітлерівська агентура вистежувала лісових людей.

— Викрили такого одного чоловіка за хустиною, — згадує партизанка. — На ній був запис, скільки людей у загоні, де знаходиться. Його й розстріляли...

— А що робили з полоненими?

— Я бачила тільки двох. Один не хотів навіть нічого говорити, зверхньо дивився. А другий був простіший. Їх відправили літаком у Москву.

— З Хмельників передали, — пригадує далі жінка, — що на нас готується облава. Ми тихенько перебралися через дорогу в другий ліс. Але хтось попередив ворогів.

Загін оточили карателі.

— О 9-й годині розпочався бій, — розповідає ветеранка партизанського руху. — Фашисти взяли нас у кільце, але ми відстрілювалися. Стріляла і я. Бій страшний був. Якби ще година-дві, від нас нічого не залишилося б. Під вечір закінчилися набої. Вже думали, що пропали. Та сутінки нам допомогли. Довелося кинути підводи, навіть коней і переправитися через якийсь рівчачок. У кого був сухар — поділилися. Так ми врятувалися.

Поспіхом партизани перебралися під Десну. Та й там були викриті. Фашисти бомбили ліс з літаків.

— Нам чоловік привіз з села у ліс молоко — так його осколками забило...

У таких реаліях Катя Чорненька (дівоче прізвище партизанки) прожила з квітня по вересень 1943 року. Вона часто займалася забезпеченням бійців продовольством. Запитую:

— Чи було таке, що люди вам відмовляли?

— Ні. Я такого не пам'ятаю. Там у хаті дадуть пару яєць, в іншій — шматок сала. Люди хоч жили голодно, але нас виручали. Якось дістали борошна. А кому пекти хліб? Ну, я й взялася за це діло. Піч була у лісі. Я за два дні напекла десь сто буханців.

— У вас, красуню, хлопці-партизани, мабуть, закохувалися?

— А я їм усім відкоша давала. Бо війна! Яка любов? Ви що, я строга була!

Війна розкидала велику родину по різних загонах, але вся вона, на щастя, зібралася у кінці вересня 1943 у рідній домівці, яка вціліла. Щоправда, без корови, яка загубилася у лісах.

Після війни Катерина Тарасівна закінчила Ніжинський педінститут, вийшла заміж за офіцера-фронтовика, вчителя, народила двох дівчат. Понад 40 років віддала школі, чимало світлих і приємних годин та хвилин з тих років й донині гріють душу пенсіонерці. Але були на цьому шляху і непоправні втрати, сльози, біль. Та, попри все, ветеранка не скаржиться на життя і сподівається, що воно буде кращим в усій Україні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Новгород-Сіверський район Чернігівської області.

На знімку: партизанка Катерина Бородуля отримала продовольчий подарунок від Новгород-Сіверської райдержадміністрації та вітання від сільського голови Кірового Віталія Басоса.

Фото автора.

СПОРТ

Турнірна хроніка

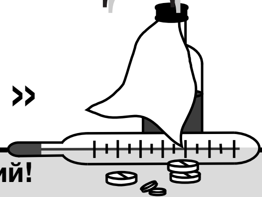
Веслування академічне. Марафон (Греція). Чемпіонат Європи. Українська команда завоювала п'ять нагород: дві золоті і три бронзові.

Чемпіонками стали — Яна Дементьєва і Катерина Тарасенко (двійка); Олена Олефіренко, Тетяна Колеснікова, Наталя Ляльчук і Світлана Спирюхова (четвірка). У фіналі четвірок українки по дистанції йшли другими за екіпажем з Росії. Але завдяки потужному фінішу наші дівчата змогли обійти суперниць і випередити їх на півтори секунди. Варто відзначити, що в цьому виді програми українки перемагають на чемпіонаті Європи другий рік поспіль.

Бронзові медалі завойовували наші чоловіки: Сергій Гринь, Сергій Білоущенко, Володимир Павловський, Олег Ликов (четвірка); Артем Морозов і Віталій Кривенко (двійка); Костянтин Зайцев (одиночка).

Стрибки на батуті. Тольятті (Росія). Етап Кубка світу. Переможцем став китаєць Донг Донг. Наш Юрій Нікітін посів друге місце. І Олена Мовчан була другою. Наша спортсменка поступилася лише китаянці Гуан Шаньшань.

Легка атлетика. Шанхай (Китай). Перший турнір у серії IAAF Гран-прі 2009. Українка Анастасія Рабченюк на дистанції 400 м з бар'єрами стала третьою з часом 55,14. Перемогла олімпійська призерка Шіна Тоста (54,51), другий час у Тіффані Росс-Уїльямс (54,70), повідомляє Федерація легкої атлетики України. Тиждень тому Рабченюк була другою на світовому легкоатлетичному фіналі у Штутгарті.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Уряд пропонує замість інсуліну давати гроші

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко пропонує відмовитися від централізованої закупівлі деяких лікарських засобів. Про це вона повідомила під час презентації проекту Державного бюджету на 2009 рік, **передає УНІАН.**

Глава уряду нагадала, що в країні протягом 17 років діє система централізованої закупівлі, зокрема, інсуліну, яка не може врахувати потреби всіх діабетиків. Прем'єр відзначила, що уряд пропонує передати кошти на закупівлю інсуліну безпосередньо людям. «Не ліки мусить міністерство закуповувати, а віддавати ці гроші людям, які можуть за ці гроші лікуватися», — зауважила вона. Окрім того, Прем'єр-міністр повідомила, що видатки зведеного бюджету на охорону здоров'я загалом збільшені на 54,7%.

Парламентська комісія просить покарати МОЗ за вакцинацію проти кору

Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України із розслідування причин наслідків вакцинації проти кору і краснухи просить Кабмін ужити заходів стосовно керівництва МОЗ, що допустило низку порушень під час проведення вакцинації проти кору і краснухи. Про це повідомив народний депутат, голова слідчої комісії Верховної Ради Віктор Корж.

— Ми просимо Кабінет Міністрів ужити заходів стосовно керівництва та інших посадових осіб у плані їхньої відповідальності за таку ситуацію, — сказав він.

При цьому депутат зазначив, що очікує на висновок Генеральної прокуратури і відповідні рішення уряду.

— Усі висновки і серйозні матеріали ми надали, а суд ухвалить остаточне рішення. Уже на сьогодні звільнені два заступники міністра охорони здоров'я, керівник департаменту, що займався цими питаннями. На мою думку, ситуація справді вимагає радикальних рішень, оскільки мають місце ознаки злочину, — наголосив Віктор Корж.

Також, за його словами, комісія рекомендуватиме парламенту не використовувати цю вакцину до завершення процедур клініко-епідеміологічних випробувань. Керівництвом Міністерства охорони здоров'я було допущено цілу низку порушень законів України, постанови Кабінету Міністрів і кілька наказів МОЗ, «що привело до вкрай низької якості підготовки цієї кампанії і спричинило трагічний випадок, а також численні ускладнення серед підлітків», — вважає голова парламентської слідчої комісії.

Зокрема, за словами Коржа, мали місце неправильні рекомендації з проведення вакцинації, не було автентичного перекладу інструкцій з використання вакцини, «що призвело до того, що медики, які працювали з нею, не знали про цілу низку застережень, які були у заводу-виробника».

Віктор Корж зазначив, що наполягатиме на негайному вдосконаленні законодавства у цьому питанні, на терміновій розробці концепції державної програми імунізації населення і на внесенні змін і доповнень до низки законів України.

За його словами, комісія констатувала, що на сьогодні в Україні не створено систему контролю якості імунобіологічних препаратів. Зокрема, у країні немає сертифікованої лабораторії європейського рівня, попри зауваження Рахункової палати про те, що не раз видавалися кредити на створення такої системи.

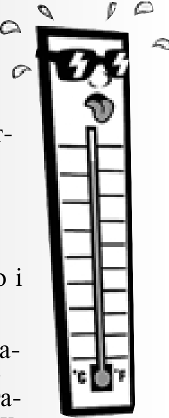
ПОДРОБИЦІ

Народицька лікарня отримала спірограф

З 12 вересня пацієнтів Народицької центральної районної лікарні почали обстежувати з допомогою найсучаснішого спірографа. Цей апарат дає змогу призначити правильне лікування при захворюваннях органів дихання: хронічних бронхітах, бронхіальній астмі, пневмонії. Кошти для придбання апарату надала обласна організація Товариства сприяння обороні України як благодійний внесок в акцію «Чорнобильська гривня». А безпосереднім покупцем спірографа став фонд «Заручники Чорнобиля».

Олексій КАВУН.

Вегетаріанство шкідливе для мозку

Такого висновку дійшли вчені з Оксфордського університету. Вживання винятково рослинної їжі спричиняє втрату маси головного мозку, тому цілковито виключати м'ясо і рибу фахівці не радять.

Дослідники кажуть, що відсутність у раціоні таких продуктів, як м'ясо (особливо печінка), молоко і риба призводить до недостачі в організмі вітаміну B12 тваринного походження. Дефіцит цього мікроелемента призводить до анемії й ураження центральної нервової системи.

Крім цього, вчені проаналізували головний мозок любителів пива і людей, котрі надають перевагу вину. З'ясувалося, що пиво завдає менше шкоди головному мозку. Так, гіпоталамус (частина головного мозку, що відповідає за пам'ять) був у середньому на 10% за розмірами меншим у любителів вина, ніж у любителів ячмінного напою.

Хірурга теж оперують

«У всякого своя доля і свій шлях широкий...»

(Тарас ШЕВЧЕНКО).

З Василем Яковичем Марком уперше зустрілася в Міжнародний день інваліда, на святі, організатором якого виступив Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України. Інвалідів трудового каліцтва та профзахворювання з'їхалось тоді чимало. Був там і Василь Якович. Серед присутніх він вирізнявся скромністю, толерантністю у спілкуванні, живим блиском в очах.

Та коли присутні попросили його заспівати, була приємно здивована його гарним баритоном. Мої думки були перервані В'ячеславом Бахталовським (лікар фонду): «Він дуже цікавий чоловік, сам хірург».

Під час спілкування з Василем Яковичем разом полинули у спогади його життєвої стежини. Він розповів,, що сам родом із села Крутеньки Хотинського району Чернівецької області. Ще хлопчиком залишився без батька, адже той загинув у 1944 р. в Кенігсберзі. На долю його матері, Агафії Лук'янівни, випали тяжкі часи. Бо залишилася вона з чотирма дітьми. І йому як старшому довелося допомагати їй найбільше. Тому свою трудову діяльність розпочав з фірмана після закінчення семи класів.

Проте потяг до знань, бажання лікувати людей заставило його в скорім часі вступити до Чернівецького медичного училища. Після закінчення навчання далі Василя Яковича чекала служба в Військово-морському флоті як фельдшера. За час служби в армії побував у багатьох країнах світу: в Англії, Фінляндії, Швеції, Норвегії, Канаді, Тунісі та в багатьох інших.

Під час чергової операції хворому з відкритою формою туберкульозу заразився сам. Як результат — деформуючий артроз кульшового суглоба, і без милиць рухатися далі не зміг.

Після служби свою трудову діяльність Василь Марко продовжив у районній лікарні м. Заставної. Там і познайомився зі своєю майбутньою дружиною Ганною Андріївною, вчителькою української мови та літератури. Саме вона наштовхнула його на навчання в Чернівецькому медичному інституті. Вчитись і працювати йому довелось одночасно. Після закінчення вищого учбового закладу Василя Яковича чекала робота хірургом. Роздумуючи вголос, він сказав, що був «везунчиком». Доля його любила, пестила, голубила... Адже дала все — любиму роботу, кохану дружину... Та під час чергової операції хворому з відкритою формою туберкульозу заразився сам. Як результат — деформуючий артроз кульшового суглоба, і без милиць рухатися далі не зміг.

І тоді я подумала, що доля зрадила підступно, жорстоко, зухвало доброго, гарного, хоча вже й літнього чоловіка. Василь Якович, ніби здогадавшись, про що я думаю, сказав, що у свою долю він вірить, як у кохану дівчину, адже незабаром коштом фонду йому зроблять операцію з пересадки штучного суглоба. І впевнений, що зможе ще й танцювати.

Після новорічно-різдвяних вакацій чомусь знову згадала про нього й вирішила поцікавитись подальшою його долею.

Після звернення до фонду довідалася, що Василь Якович саме перебуває в Центрі травматології та ортопедії.

Під час відвідин у лікарні застала Василя Марка у світлій, затишній палаті на двох. Він щиро, по-дитячому розповів мені, як пройшла операція, про чуйність та професійність медперсоналу, про особливості лікувальної програми.

І мовби на доказ того, що недаремно вірив у свою долю, устав з ліжка і, хоча ще невпевненою ходою, проте без милиць, пройшовся палатою.

— Ярослав Миколайович Васильчишин, головний лікар клініки, обіцяє, що на мій професійний ювілей (навесні мало виповнитись 50 років, як віддав він себе медицині. — **Авт.**) зможу танцювати.

Прощаючись із ним, в його погляді побачила, що недаремно він вірив у свою долю.

Марія ШКРІБЛЯК.

Медики визначили дев'ять типів запійних алкоголіків

Національна служба охорони здоров'я Великої Британії виявила дев'ять типів людей — запійних алкоголіків. Експерти служби постаралися з'ясувати соціальні і психологічні характеристики проблемних алкоголіків.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Вони виявили, що серед осіб, які регулярно перевищують удвічі і більше рекомендовану тижневу дозу в 35 одиниць (одиниця дорівнює 10 грамам «чистого алкоголю») для жінок і 50 для чоловіків, є і ті, хто тривалий час під впливом депресії п'є дома на самоті, і ті, хто, прагнучи до брутального іміджу, майже щовечора проводить час у пабі.

Отже, під впливом алкоголю формуються такі дев'ять типів осіб:

«Ті, що п'ють для зняття напруження», використовують алкоголь для того, щоб знову стати господарями свого життя і заспокоїтися. До цієї групи належать жінки і чоловіки із середнього класу.

«П'яницями-конформістами» рухає прагнення до причетності і спроби організувати власне життя. До цієї групи належать переважно чоловіки віком від 45 до 59 років — клерки або ті, що займаються фізичною працею.

«Ті, що п'ють з нудьги,» вживають спиртне, щоб якось провести час. Допінг їм потрібний, щоб скрасити монотонність життя. Під впливом алкоголю вони почуваються у спокої і безпеці.

«Депресивним алкоголіком» може стати людина будь-якого віку і статі, що належить до будь-якої соціально-економічної групи. Таким людям бракує підтримки, відчуття безпеки і захищеності.

«Компенсуючі алкоголіки» керуються бажанням підтримувати зв'язок із близькими.

«Ті, що п'ють за компанію,» виходять із прагнення до причетності. Це зазвичай чоловіки і жінки з нижчих верств середнього класу, котрі п'ють, збираючись великими компаніями з друзями.

«П'яниці-гедоністи» хочуть бути у збудженому стані і «відключити голову». Серед них часто зустрічаються розлучені люди, що мають дорослих дітей, які хочуть виділитися з-поміж інших.

«Мачо-алкоголіки» більшу частину вільного часу проводять у пабі. Це здебільшого чоловіки різного віку, що хочуть бути помітними.

«Пригранична залежність» властива тим, хто вважає бар своєю другою домівкою. Вони бувають там і вдень, і ввечері, і в будень, і у вихідні. П'ють швидко і багато.

Загальна сума збитків підприємств АПК Харківської області, що постраждали наприкінці серпня від вибухів на військових складах у Лозовій, становить 11,363 мільйона гривень, *повідомляє прес-служба Харківської ОДА*. Всього пошкоджено 1,172 тис. га посівів сільгоспкультур у чотирьох агропідприємствах регіону.

Однією з найперспективніших сфер для співробітництва між Україною і Китаєм залишається сільське господарство. Усього торік Китай профінансував українську економіку на 135 мільйонів доларів, повідомили на VII Євро-китайському форумі, який відбувся у Києві.

АКТУАЛЬНО

Споживання молокопродуктів нижче від фізіологічної норми

Нині у виробництві молокопродуктів накопичилося безліч проблем. Як повідомив кореспонденту «Голосу України» голова асоціації «Укрмолпром» Василь Бондаренко, за останні роки поголів'я молочна череда в Україні скоротилася з 8,5 млн. до 3 млн. корів. З них тільки 0,6 млн. утримуються в сільгосппідприємствах, а 2,4 млн. — у населення: по одній-дві корови у кожному господарстві. Загалом виробництво молока за вісім місяців 2008 року порівняно з відповідним періодом минулого року зменшилося на 4,2 відсотка. Знизився й обсяг виготовленої молокопродукції майже всіх видів, крім сирів та консервів. Так, кількість виготовленого молока скоротилася на 1,3 відсотка до відповідного періоду минулого року, сухих молочних продуктів зменшено на 7,9, масла вершкового — на 8,4, сирів кисломолочних — на 2,1, морозива — на 4,2, казеїну — на 11,6 відсотка. Лише обсяги виробництва сирів жирних збільшено на 5,1 відсотка, консервів молочних — на 7,7 відсотка.

За словами Василя Бондаренка, галузь потерпає через низьку купівельну спроможність наших співгромадян. За фізіологічної норми споживання 380 кг молочної продукції в перерахунку на молоко на 1 особу в цьому році очікується 200—205 кг (торік було 218 кг), тобто нижче від фізіологічної норми на 40—45 відсотків. Це за того, що молоко і молочні продукти є життєво важливими в раціоні харчування. У вартості споживчого кошика їх частка становить 16 відсотків. Якщо порівняти рівень споживання з минулими роками — у 1998 році було досягнуто показника до 373 кг. Відтоді, каже голова асоціації, звичайно, змінилася культура харчування людей, але основною причиною є низька купівельна спроможність основних верств населення.

Ще одна проблема — зниження якості молочної сировини, що потрапляє на промислову переробку. Третину її постачають сільгосппідприємства. Решта надходить від населення — і саме тут багато сировини низької якості. Ціна на якісне молоко, яке потрапляє на заводи, сягає європейського рівня і становить 35 євроцентів за 1 кг (як у Польщі). Переробні підприємства, аби зробити сировину якіснішою, йдуть на додаткові затрати: здійснюють подвійну очистку, подвійну пастеризацію, закуповують бактофуги. Тобто змушені вдаватися до заходів, які можуть забезпечити випуск якісної та безпечної для споживача молочної продукції.

До речі, під час інспектування комісія ЄС відзначила не тільки високу оснащеність наших молокопереробних підприємств, а й низьку якість сировини. Відсутність якісної сировини практично зводить нанівець всі заходи молокозаводів з технічного переоснащення, впровадження сучасних технологій виробництва.

Галина КВІТКА.

Фермер з шулікою домовився жити мирно

Власник унікальної колекції монет багатий не тільки ними, а й ідеями з розвитку аграрного бізнесу

ДОСВІД

У Сосницькому районному центрі зайнятості є передовик — багатопрофільне фермерське господарство «Інтер-Агро-База». Останнім часом воно активно розвивається, а тому потребує робочих рук. У цьому самому фермерському господарстві за сприяння служби зайнятості працевлаштовано 17 сосничан, з них двоє — на дотаційні місця. Крім того, влітку на громадських роботах у фермера працювало 40 осіб, 15 навчалося на виробництві.

...Валерій Макуха **(на знімку)** свого часу працював майстром виробничого навчання в СПТУ, а потім, у 1993 році, відкрив у Сосниці перший приватний магазин. За перші зароблені гроші купив кілька списаних автомашин і заснував приватне автопідприємство. Потім постачав гербіциди у район, займався іншими видами бізнесу. І лише у 2005 році зареєстрував фермерське господарство. Зароблені раніше гроші, взяті кредити стали основою його розбудови. Фермер не тільки вирощує пшеницю, жито, ячмінь, гречку на 800 орендованих гектарах.

— Для мене головне — забезпечити моїх людей роботою цілорічно, — каже він. — Адже ось відкинували, виорали поля. Чим людям зайнятися? Тому стараємося працювати у кількох напрямках, щоб колектив щомісяця мав обсяг роботи.

Є у фермера і пилорама, і машинно-тракторний парк, і склад запчастин, і кузня, і цех з виготовлення колодязних кілець, і навіть міні-завод з виробництва будинків з колод-кругляків. У фермерському господарстві, крім цього, роблять гранітні пам'ятники, залізні ворота, решітки, плуги. Уже змонтована лінія з розливу мінеральної води. Також придбано тваринницькі приміщення, в які незабаром поставлять худобу. Коли все це запрацює на повну силу, колектив фермерського господарства зросте до 150—200 чоловік. Незабаром фермер має реконструювати одне з викуплених одноповерхових приміщень, щоб на його базі зробити двоповерховий гуртожиток. У такий спосіб він хоче заохотити фахівців-аграріїв, сільські родини, хлопців та дівчат шукати кращої долі не в Києві чи Москві, а в Сосниці.

РЕАЛІЇ

У країні мільйони селян офіційно ніде не працюють. Адже новим господарям-інвесторам орендованих земель практично не потрібні місцеві агрономи, механізатори. Нова потужна техніка швидко порає поля з мінімумом робочої сили.

Найбільш прибуткова сфера діяльності Валерія Васильовича — виготовлення дерев'яних будинків.

— Маємо обладнання, яке дає можливість робити бруси відповідної форми, — каже господар. — Складаємо з них на майданчику будиночок, показуємо його замовнику — і вже потім відправляємо зруб у розібраному вигляді до місця призначення. Там заново складаємо. Так вже виготовили майже 130 осель. Наші будиночки стоять у Криму, Приморську, Бердянську, на Хортиці, Білгород-Дністровському, Києві, Чернігові. Зазначу, що таке житло набагато дешевше, ніж у багатоповерхівках. Наш квадратний метр коштує 1800 гривень.

Фермер-бізнесмен також розбудовує поблизу села Чорнотичі в урочищі «Бернадське» базу відпочинку для любителів «зеленого» туризму. Тут він взяв в оренду ставок площею 13 гектарів і збудував поблизу три будиночки для туристів, каплицю, декілька бесідок, стайню для коней.

— Ставок переповнений рибою, — хвалиться господар. — Рибалки вносять невеличкий грошовий внесок — і можуть ловити вудкою стільки, скільки душа забажає.

У затишному природному куточку — мальовничі пагорби, дикий звір. Тут починається величезний ліс, який тягнеться аж на Брянщину.

— Був такий випадок: завели ми качок, а шуліка почав їх тягати. Я прийшов до його гнізда і кажу: «Слухай. Ти тут був хазяїном, я це розумію. Але тепер тут я хазяйную. Не чіпай моїх качок! І я тебе не буду чіпати!». А він слухає — після тієї розмови не чіпав більше качок. Ну, наче людську мову зрозумів...

Цікаво, що і це ще не все з життя енергійного фермера-сосничанина. Він закінчив заочно історичний факультет Київського держуніверситету. І фах цей теж у нього при «ділі». Валерій Васильович має колекцію з 8000 старовинних і сучасних монет, збирає місцеві старожитності, стародруки, рукописні книжки.

— Невдовзі планую відкрити приватний музей, — зізнається він.

Хобі допомагає йому не тільки духовно відпочити, а й іноді знайти потрібні контакти, завести корисні знайомства.

Сосницький фермер сповнений й інших амбіційних планів. Поки що у нього все виходить. І це радує.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Фото автора.

Молочні ріки перетворилися

ТЕНДЕНЦІЇ

Побувавши нещодавно в Угорщині, моя знайома мала намір привезти родичам і друзям у подарунок по пляшці знаменитого токайського вина. Проте так і не знайшла його. Натомість, розповідала вона, у крамницях повно французьких вин, молоко, сир і картопля — з Голландії, «ніжки Буша» відомо звідки, іноземні ярлики — на багатьох інших продуктах. А колись Угорщина славилася своїм тваринництвом, винами та фруктами. Чи й ми невдовзі не питимемо голландське молоко? Принаймні таке спадає на думку, коли бачиш, якими катастрофічними темпами скорочується поголів'я великої рогатої худоби. Ще не так давно, проїжджаючи селами Тернопільщини, треба було кілька хвилин чекати на узбіччі, коли переганяли стадо на пасовище чи додому. Нині, якщо плентається кілька «хвостів», то добре.

Череда менша, ніж після війни

Рідко в якому дворі побачиш дві-три корівчини. Причин на те багато. Влітку, у період великого молока, різко падають закупівельні ціни. Минулого літа вони опускалися нижче гривні. Не дивно, що мешканці кількох сіл Кременецького і Лановецького районів, протестуючи проти такої політики, бойкотували молоковози, пікетували місцеву владу. Але фактично нічого не добилися. Закупівельні ціни на молоко почали підніматися лише наприкінці серпня, що одразу відчули покупці: значно подорожчали масло, кефір, сметана та інші молочні продукти. Молокопереробники «заспокоюють»: взимку ціни ще зростуть. Зрештою, сезонним підвищенням нікого не здивуєш. Це ж не радянські часи, коли ціни на молочні продукти були стабільними впродовж року. Та й тримати худобу все менше бажаючих. Старі люди вже сил не мають обходити її, а молодь роз'їхалася на заробітки. **Дійшло до того, що у сільські крамниці з міста завозять не лише масло, а й сметану, кефір, молоко.** Чого чекати в принципі, якщо тваринницьке стадо в області нині менше, ніж після війни? І воно постійно скорочується. Цього року кількість ВРХ в усіх категоріях господарств зменшилася ще на 26 тисяч голів. Якщо врахувати, що майже 90 відсотків сировини молокопереробні заводи заготовляють у селянських дворах, а ставлення СОТ, де Україна вже перебуває, до цього непримиренне, то ситуація катастрофічна.

Молока нема, але навіть вироблену продукцію молокопереробні підприємства області, а їх чотирнадцять, не можуть реалізувати. Скажімо, збут масла затримується на місяць, сухого молока накопичилось у межах ста тонн. Росія, куди багато тернопільських молокозаводів відправляли свою продукцію, нині її бойкотує. Офіційно ембарго, запроваджене два роки тому, знято, але росіяни знаходять тисячу і одну причину, щоб не брати нашої продукції. Значною мірою тут відіграє роль політика, а у результаті страждають підприємства. Скажімо, Кременецьке ЗАТ «Молоко» роками відправляло сири і масло у Санкт-Петербург, інші регіони Росії, де вони мали попит. Коли два роки тому через ембарго сир надовго «заліг» на складах підпри-

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

У дев'яності роки мешканці Тернополя разом споживали за добу 5 тонн масла, 160 тонн цільномолочної продукції, зокрема, 10—12 тонн сметани. Нині, відповідно, тонну масла, 60 тонн цільномолочної продукції, 2—3 тонни сметани. І не тому, що не хочуть. Купівельна спроможність населення низька. Хоча склади підприємств переповнені продукцією, ціна на них не лише не падає, а зростає.

Дотацію слід давати за кількість і якість зданого молока

«Новинки» посівного сезону

Традиційні культури долають моду на «супердохідні»

ВРОЖАЙ

Дощі та холод, які затягнулись на добрий тиждень, зупинили на полях всю роботу. І хоча на Хмельниччині посіяно заледве п'ятнадцять відсотків від запланованих площ, це не найбільша проблема для аграріїв. Навіть за умови, що практично минули оптимальні терміни осінніх посівів. Уже тепер очевидно: доведеться переступити і межу допустимих строків, котра закінчиться з вереснем. Звичайно, це вже ризики для майбутнього врожаю. Але найбільше господарників тривожить те, чи вистачить грошей на посівну? Чи вдасться наповнити пальним баки тракторів? Чи зможуть вдосталь закупити добрив?

Проблема незораних та незасіяних площ, схоже, поступово відходить у минуле. І хоча в деяких районах ще можна знайти необроблені чорноземи, їх стає дедалі менше. Натомість майже типовою стала картина, коли на одне і те саме поле претендує кілька орендарів. Здавалося б, це передумова швидкої та якісної посівної. Та, на жаль, навіть конкуренція серед орендарів виявляється безсилою перед дороговизною на всі, без винятку, складові посівної, і водночас невиправдано низькими цінами на вже зібраний урожай.

Під озимі в області планується відвести понад 200 тисяч гектарів. А це на добрих 10 тисяч гектарів більше, ніж торік. Цьогорічні показники, здається, надихнули селян на нові здобутки. Кожен, хто зібрав добрий урожай, відчув смак справжнього хліба. У господарствах звітують, що намолоти зернових на третину, а то й на половину перевищили показники 2007-го. От тільки, що більше часу минає від жнив, то коротші строки залишаються для посівної, то відчутніший ще й гіркий присмак цього врожаю. Повні комори не принесли очікуваних прибутків, а, значить, і стабільності у посівну кампанію. Не став винятком у загальній картині й Волочиський район. За багатьма показниками, зокрема, і за зібраним валом зернових, він зайняв лідируючі позиції в краї. Ще кілька місяців тому, коли клали у валки перші покоси, щиро раділи щедрому врожаю. Тоді і допускати не хотіли, що намолоченого не вистачить на посівну. Але ціни на все, крім збіжжя, так поповзли вгору, що тепер дійти до якогось спільного знаменника не можуть навіть досвідчені керівники.

— Ви ж порахуйте, — пропонує заступник начальника райуправління агропромислового розвитку Людмила Бабій, — за тонну зерна не дають більше 650—700 гривень. Зате вартість тонни нітроамофоски добігла вже 9 тисяч гривень. Такого ще не бувало! Скільки ж зерна треба вивезти з комори, щоб купити потрібну кількість і добрив, і засобів хімічного захисту, котрі теж не перестають дивувати своєю вартістю.

Арифметика не на користь хліборобам. У розмові висловлюю припущення, що району було б спокійніше, коли поля орендували б потужні інвестори, котрі не потерпають від дефіциту коштів. Та виявляється, поки що це надто спрощений підхід до справи. Великі компанії справді не шкодують грошей і можуть дати землі все, чого вимагають сучасні технології. Але не втаїш і того, що по-справжньому зріднитись із землею, відчути місцеві соціальні проблеми вдалось далеко не всім. «А про те, щоб поряд із рослинництвом комплексно розвивали ще й тваринництво, взагалі не доводиться говорити, — продовжує розмову Людмила Михайлівна. — Цю найважчу ношу беруть на себе якраз не інвестори, а наші місцеві керівники і господарства. От їм і приходиться найтяжче».

> Повні комори не принесли очікуваних прибутків, а, значить, і стабільності у посівну кампанію.

Подібні коментарі і оцінки можна безпомилково віднести практично до кожного району. Взяти хоча б Дунаєвецький. Майже 45 відсотків від валового збору хліба тут дав один лише потужний інвестор — компанія ТОВ «СТІОМІ-Холдинг». Зрозуміло, що й найбільші обсяги посівів цієї осені припадуть саме на нього. В районі не можуть не цінувати і не радіти таким здобуткам. «Але ще більше нас тішить те, що у нас з'явилось нове покоління керівників, котрі виросли у наших селах і тепер піднімають з колін свої господарства», — кажуть тут. І згадують, приміром, агропідприємства у Залісцях та Балині, котрі взяли на себе мужність протистояти й інфляції, і низьким цінам на зерно, і потужним сусідам-інвесторам.

Про господарство «Козацька долина» взагалі окрема розмова. Вже багато років поспіль воно є лідером у районі із багатьох показників. Але весь час і керівникові, і колективу доводиться докладати неймовірних зусиль, щоб втриматись, не тільки не розоритись, а й отримати прибутки, купити нову техніку... Тут звикли до того, що поряд із полем обов'язково має бути ферма. Тисяча голів худоби, котрі утримуються, — певне, рекордний показник у районі. Але чи буде такою ж ця ферма завтра, чи зможе доярка отримати належну зарплату — чималою мірою залежатиме від того, як і чим вдасться засіяти поля саме тепер. І керівникам, і агрономам, і економістам треба добре порахувати, передбачити, а то й просто інтуїтивно відчути, що принесе гроші завтра.

Щоб обсіятись, цьому району знадобиться більше десяти мільйонів гривень. У сільських касах не набереться більше двох-трьох мільйонів. В області ж всі ці цифри пропорційно збільшуються відповідно до кількості районів десь у два десятки разів. Де шукатимуть гроші бідні і багаті, щоб обсіятись? Здебільшого — у себе в коморах. Бо ж хліб є. Ціна ж питання, скільки тонн зернової валюти доведеться віддати, щоб все-таки кинути насіння у ріллю. До речі, більшість господарств уже визначилась, що саме сіятимуть. Розмови про дотримання технології вирощування культур все менше нагадують риторичні поради теоретиків, а стають реаліями для практиків. Обпікшись на тимчасових замовленнях, модних культурах, абстрактних сподіваннях щодо можливості вивезти свою продукцію на світові ринки, господарники все більше починають дослухатись до порад агрономів та вчених. Ще торік до багатьох керівників так і не вдалось достукатись з пересторогами, що ріпак може бути не тільки вигідною, а й шкідливою культурою. Тепер же земельні орендарі чітко визначились: ця олійна культура займатиме у сівозміні 10—15 відсотків. І хоча загальна площа ріпакових посівів порівняно з минулим роком скоротилась і становить трохи більше 100 тисяч гектарів, для фахівців зрозуміло: такий спад повинен піти лише на користь і господарствам, і землі.

> За тонну зерна не дають більше 650—700 гривень, зате вартість тонни нітроамофоски добігла вже 9 тисяч гривень.

У тому ж Дунаєвецькому районі з'явились нові лідери — бобові, соя, горох. Керівники господарств починають думати і про посіви багаторічних трав. «А як же інакше, — кажуть в агропромисловому управлінні. — Немає кормів — проблеми у тваринництві. А до чого призводить зменшення і молочної череди, і м'ясного поголів'я, усі вже бачимо».

Є ще одна несподіванка сезону — цукровий буряк. Якщо навесні ним відмовлялись засівати навіть підготовлені з осені площі, то тепер мають намір їх поновити. Глибока оранка під буряки знову стоїть в осінніх планах багатьох господарств.

Але найбільші площі все-таки відводять зерновим. Навіть за нинішніх низьких цін на хліб, селяни не можуть повірити в те, що він може бути збитковим. Кожен сподівається: рано чи пізно вартість на збіжжя все-таки підніметься. З цими думками сівачі виходять в поле. Вкотре їх рятує не фінансова стабільність, не сплановане і гарантоване державою майбутнє, а віра в те, що хліб не дасть пропасти.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото Галини КВІТКИ.

на потічки. І ті всихають

ємства, довелося різко зменшити обсяги його виробництва, скоротити кількість працівників. Нині збут сирів повністю переорієнтували на внутрішній ринок, але попередніх обсягів так і не досягли. Кременецьке «Молоко» дорожить своєю маркою: масло «Селянське» без домішок, дуже смачне «Топлене масло», сири, але хто про це знає? Дозволити собі потужну рекламу воно не може, навіть у Тернополі купити його продукцію проблематично. Щоправда, керівник підприємства Марія Задворна повідомила приємну новину: завод вже купив місце на суперсучасному ринку «Галицький», який планують відкрити у жовтні в обласному центрі, де й торгуватиме своєю продукцією.

— Ми не сидимо склавши руки, — каже Марія Борисівна. — У двох сільгосппідприємствах Лановецького району — «Прогрес» та імені Шевченка — обладнали власним коштом молокопроводи. Хоч обійшлося це нам майже у півмільйона гривень, але якість молока відчутно поліпшилася: зросли жирність, вміст білка. Однак у загальному обсязі сировини молоко, що відповідає європейським стандартам, становить лише п'ять відсотків. Взялися б переобладнувати ферми в інших господарствах, проте у Кременецькому районі їх практично не залишилося. Великий тваринницький комплекс на дві тисячі голів тут лише збираються будувати. Хоч ми давно ні на кого не надіємося, лише на себе.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Магнатам не до худоби. Їм би із землі все витиснути

На думку головного спеціаліста обласного управління з питань агропромислового розвитку Миколи Білоруса, ринкова економіка — це скрипка, на якій треба навчитися грати. Передусім державі. Ринкові методи — це не хаос, а саме тонка гра. Україна вступила в СОТ зовсім не підготовленою. Це стосується і тваринництва. Інтерес як селянина-приватника, так і сільгосппідприємства ніяк не зав'язаний на результат. Дотацію слід давати за кількість і якість зданого молока. Інший підхід має бути і до племінної справи. Скажімо, роздоїв десять племінних корів, поставив їх, так би мовити, на молочний конвеєр, — одержуй гроші. А нині варто лише задекларувати, що купив племінну корівку, одразу отримаєш дотацію. А що з худобиною потім — нікого не цікавить. По суті, виділені державою кошти вилітають у трубу.

Василь Бойко, фахівець з питань тваринництва цього самого управління, вважає, що перспективи тваринницької галузі передусім у великотоварних фермах. Як наростити поголів'я? Держава має зобов'язати земельних магнатів займатися не лише рослинництвом, а й тваринництвом. На 100 гектарів землі слід утримувати від 6 до 10 корів. У дев'яностих роках область мала на сто гектарів 25 голів ВРХ, на весь колишній Союз славилася своїми тваринницькими комплексами. Нині окремі латифундисти обробляють на Тернопільщині по сто тисяч гектарів — і не тримають жодного «хвоста». Виростив ріпак чи зерно, заробив мільйони — і не маєш клопоту. Проте тваринництво — це не лише м'ясо та молоко, а й органіка, про яку практично забули. Невже наступні покоління українців приречені виростати на «хімії»?

Якщо політика держави стосовно тваринницької галузі не зміниться, то невдовзі полиці українських магазинів заповнять польська ковбаса, прибалтійське масло, а все більше число українців гаруватиме по закордонах, заробляючи на прожиття. Хіба не до того йде?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Донецька залізниця взяла шефство над студентами–сиротами Донецького залізничного інституту

Новий цех Стахановського вагонобудівного заводу розпочне виробництво об'ємних металоконструкцій для Полтавського ГЗК

Розташоване у межиріччі Стиру і Чорногузки село Боратин стало одним із найперспективніших на Волині. Таким його за підтримки громади зробили місцеві депутати і сільський голова Сергій Яручик.

Боратинські куранти налаштовані на майбутнє

Закрили «метеостанцію», спорудили — палац

За радянських часів в області Боратин знали хіба що завдяки розташованому в ньому дріжджовому заводу. Для Луцька він був своєрідною метеостанцією. Варто було впасти атмосферному тиску, і неприємні запахи заводських очисних споруд сягали центра міста. Тож коли лучани закрутили носами, чекай дощу. Мешканцям Боратина тоді співчували. А сьогодні — по-доброму заздрять.

З'ясувати причину таких змін вирішили на місці. Та й нагода випала слушна: в Боратині відкривали новий адмінбудинок. Про його оригінальність начувся ще в Луцьку. Побачене ж перевершило уяву: скляні куполи по краях, дзеркальні вікна, пофарбовані в рожеві кольори стіни. Вгорі годинник з курантами і табло, яке, окрім часу, показує ще й день і місяць року, температуру. А над усім майорить синьо-жовтий прапор України. Подумалось: яка не схожа ця ажурна споруда, справжній тобі палац, на похмурі типові прямокутники колишніх райкомів. Напевно тому, що зводилася з любов'ю до людей, а не для того, щоб тиснути на їхні душі казенними мурами. Вирішальна роль у зведенні адмінбудинку належить сільському голові Боратина Сергію Яручику.

— Взятися за будівництво нас змусили обставини, —пояснює він. — На превеликий жаль, сільська рада до цього часу не мала свого приміщення, а займала три кімнати в дитячому садочку. Мало того, що тісно. На нас іще скоса поглядали батьки, які не могли влаштувати своїх малят у садочок. До нового року в колишніх кабінетах відкриємо ще одну групу дитсадка. І в цьому будинку, де ми з вами зараз, окрім сільської ради, розташуємо також соціальну службу, бібліотеку, пошту, кімнату дільничного міліціонера, банківське відділення. Людям буде зручно.

Добрим словом того дня згадали і керівника місцевого сільгосппідприємства Степана Москвича, який не лише став головним будівничим нової споруди, а в якійсь мірі навіть її архітектором. А зрештою так перейнявся цією справою, що придбав для сільської ради нові, не гірші за міністерські, меблі.

Якщо будувати, то найкраще

Боратинська сільрада об'єднує приміські села Голишів, Боратин, Новостав, Рованці, у яких сьогодні проживає 3,5 тисячі чоловік. Всі вони активно забудовуються і через десятиліття їх населення може подвоїтись. З оглядом на таку перспективу і працюють місцеві депутати. Вже зараз у Боратині за кошти сільської громади споруджується найкращий в області сільський стадіон, яким опікується депутат сільської ради Володимир Марчук.

— Окрім футбольного поля, яке відповідає за розміром усім стандартам і має прекрасний трав'яний газон і дренаж, — розповідає депутат, — тут буде ще три футбольних міні-поля (одне з них — зі штучним покриттям), три волейбольні майданчики (два — для пляжного волейболу), баскетбольний майданчик, сектори для метання спису і диску, 400-метрові бігові доріжки із сучасним покриттям (до речі, єдині в області), яма для стрибків у довжину, тенісні корти. В підтрибунному приміщенні є роздягальні, душові, тренажерний зал. У травні 2009 року на цьому стадіоні відбудеться обласний фестиваль фізкультури і спорту.

Вже зараз у Боратині за кошти сільської громади споруджується найкращий в області сільський стадіон, яким опікується депутат сільської ради Володимир Марчук.

Пишаються боратинці і своїм дитсадком. За обладнанням, матеріальним забезпеченням, дизайном приміщень йому немає рівних в області. Фактично від старої будівлі залишилися лише стіни. За кошти сільської громади тут перекрили дах, поміняли вікна, двері, облаштували автономне опалення, закупили нові меблі, постіль, придбали сучасне пральне і кухонне обладнання. Привабливими виглядають ігрові майданчики. Як розповіла завідувачка цієї дошкільної установи Галина Киричук, її колективу часто доводиться приймати делегації колег, які приїздять за досвідом. Всі по-доброму заздрять боратинцям. Першого вересня тут відкрили четверту за ліком групу. До кінця року прийме сільську малечу і п'ята. Загалом садок розрахований на шість груп, або 140 дітей. Тож незабаром він запрацює на повну потужність.

За сприяння Боратинської сільської ради Голишівська початкова школа із хатипрозвалюхи перетворилась у справжній палац.

— Ви вже бачили наш стадіон, — продовжує Сергій Яручик. — Він стане базовим для всього Луцького району. Його футбольне поле, за оцінкою фахівців, — чи не найкраще в області. Трішки менший стадіон буде і в Рованцях. З ініціативи депутатів Людмили Гнатюк, Алли Пігули та Ярослава Саченка будуємо туристичне містечко. Рельєф дозволяє облаштувати у ньому різноманітні смуги перешкод. Будуть також місця, де діти взимку зможуть кататися на санках і на лижах. Поставимо кілька каруселей, турніків, альтанок. Все огородимо. Другий такий майданчик буде в Голишеві, на березі Чорногузки. Плануємо здати їх уже цього року. Найбільшим об'єктом, який стане до ладу 2009 року, буде амбулаторія на 12 робочих місць. Хочемо спорудити також красень будинок культури. Кілька кімнат у ньому відведемо під музей історії села. Вона ж у нас багата. Зібраний матеріал систематизували в книзі «У межиріччі Чорногузки та Стиру». Вже вийшла перша із трьох її частин. Плануємо також до наступного Дня незалежності повністю заасфальтувати всі вулиці сіл, освітити їх. Уже цього року згадане завдання виконаємо відсотків на 90.

Новий адмінбудинок прикрасив центр Боратина.

Орден Святого Миколая сільському голові Боратина Сергію Яручику вручає єпископ Луцький і Волинський УПЦ КП Михаїл.

Чи винні бджоли, що пасічник сліпий?

Не забув Сергій Яручик і про ложку дьогтю, яка псує всім настрій. Ідеться про спорудження школи в Рованцях. У селі, де проживає понад 600 дітей шкільного і дошкільного віку, немає ні школи, ані дитячого садочка. Керівництво області багато років залишалося байдужим до проблем села, в якому налічується 73 багатодітні сім'ї (в шести з них виховується більше десяти дітей). І це при тому, що з вікон облдержадміністрації Рованці мов на долоні. Не дочекавшись підтримки згори, сільська рада 2004 року розпочала будівництво школи власним коштом. На сьогодні зведено вже «коробку», накрито, підведено комунікації, прокладено дорогу. Із сільського бюджету на це витрачено більше п'яти мільйонів гривень. Але, щоб восени наступного року в школі пролунав перший дзвоник, потрібно ще десять мільйонів гривень. Сільській громаді це не під силу.

У селі, де проживає понад 600 дітей шкільного і дошкільного віку, немає ні школи, ані дитячого садочка.

Про проблеми із спорудженням школи в Рованцях «Голос України» писав 7 грудня 2007 року. Невідомо, чи газетна публікація допомогла, чи, може, влада нарешті «прозріла», але після цього з обласного і районного бюджетів на будівництво школи було асигновано 300 тисяч гривень, ще 800 тисяч виділив Кабмін. Хотілося б, щоб на цьому державна підтримка новобудови не припинялася.

Від сільського вчителя до успішного менеджера

Як могло статися, що за колишнього вчителя української мови та літератури Сергія Яручика на останніх виборах проголосувало 98 відсотків виборців? Секрет його популярності простий: Сергій Яручик постійно прислухається до думки громади, виконує її накази. Ще під час першого терміну головування зумів виконати обіцяне. На других виборах вже нічого не обіцяв, а просто сказав: робитиме усе, щоб громаді жилося краще.

Ось як оцінює діяльність Боратинської сільради заступник голови Луцької райради Данило Безушко:

— Тут склалася команда однодумців, яка об'єднує і депутатів сільської ради, і підприємців, і активістів. Всі вони прагнуть, щоб життя людей стало заможнішим, а побут — комфортнішим. Хотілося б бачити таку само одностайність і в інших населених пунктах.

Місто і село стискають дружньо руки

Населені пункти сільської ради межують з Луцьком. Багато хто з мешканців міста не знає, що садять городи, а дехто й живе, на сільських землях. Червона лінія розподілу проходить по вулиці Станіславського, за якусь сотню метрів від національного технічного університету. За підтримки облдержадміністрації, на боратинських землях німці спорудили завод автомобільних кабельних мереж «Кромберг енд Шуберт». Тепер сільська казна значно поповнюється за рахунок відрахувань підприємства у бюджет. А колишній голова ОДА Володимир Бондар посприяв мешканцям сільської ради вигідно продати бізнесовим структурам землі під будівництво житлового комплексу. Ще й сьогодні селяни згадують, як боязко йшли на цю угоду. Але зуміли перемогти свій одвічний консерватизм і мають тепер неабиякий зиск.

Нещодавно депутати проголосували за виділення шести гектарів приміських земель під облаштування оптового сільськогосподарського ринку. Це теж принесе громаді чималу користь, а Луцьку — до тисячі нових робочих місць. Відзначимо й одностайність, яку виявляють при вирішенні земельних питань міський голова Луцька Богдан Шиба і сільський голова Боратина Сергій Яручик. На їх думку, земля, що сусідить з містом, має віддаватися виключно під спорудження багатоповерхівок.

Дріжджового заводу, про який згадувалося на початку цього матеріалу, в Боратині давно вже немає. Зникла і проблема очисних споруд. Тепер тут працює фабрика солодощів «Ласка». Кажуть, її вироби пахнуть апетитно і на смак чудові. Ось такі приємні метаморфози невеликого приміського села Боратин.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Що то за очі навпроти...

АНОМАЛЬНІ ЯВИЩА

Увечері я вийшов покурити на балкон. Сонце вже скотилося за обрій, але для появи нічних світил ще не настав час. І тут раптом побачив яскраву зірку, що зі швидкістю реактивного винищувача пролітала над Запоріжжям у південно-східному напрямку. Думку про літак я відкинув одразу, оскільки літаючий об'єкт світився чисто і рівно, — це було аж ніяк не схоже на бортові вогні. Можливо, штучний супутник Землі? Та тільки встиг подумати про те, як зірка раптом зупинилася і стала посеред небосхилу, неначе вкопана. Так тривало дуже довго, може, хвилин з двадцять, а потім вечірня гостя — немов спохопилася — швидко зникла в сутінках.

Можливо, я не надав би значення цьому випадку: мало що може здатися? Та вранці розговорився із сусідом по під'їзду — Олександром Бережним — і він, не вагаючись, заявив, що то було не що інше, як НЛО. Загалом такі собі «штучки» частенько пролітають над нашим містом, особливо вони полюбляють «швендяти» в районі атомної електростанції, але в порівнянні з тим, що довелося побачити в дитинстві, це зовсім не вражає. А то було диво так диво! Якось перед заходом сонця ми поверталися із школи з моїм другом Іваном Науменком (здається, тоді ми ходили в другий клас) і раптом побачили яскраву зірку, котра стрімко падала на землю. Ми так і заклякли на місці, бо ця зірка швидко збільшувалася в розмірах і десь на кілометровій висоті вирівняла політ. Але це був не палаючий літак, як нам спочатку здалося, а якийсь невідомий літальний апарат на зразок ракети, з гострим носом і сигароподібним тілом, від якого тяглися довгі пасма яскравого світла. До того ж летів він зовсім тихо, і дорослі, котрі працювали на фермі недалеко від нас, цього дива так і не побачили. Зрозуміло, ніхто нам тоді не повірив: мовляв, чого тільки діти не нафантазують.

Вислухавши мою розповідь, сусід загадково посміхнувся і вийняв мобільний телефон. І тут я побачив невеличкий відеофільм про дивовижне атмосферне явище, яке набожним людям неодмінно вселило б віру в пришестя Ісуса Христа. Бо з неба, а точніше з грозової хмари, поволі опускалося... розп'яття. Поки я приходив до тями, Олександр Бережний «прокрутив» ще один відеосюжет, який «перекачав» з мобілки його знайомого. Той теж устиг зняти це ж незвичайне явище, тільки з іншої точки. Вона знаходилася на відстані два-три кілометри від місця, де виразно бачили хрест, що яскраво світився. Але цього разу з грозової хмари проступали величезні... людські очі.

Відеокамера мобільного телефону не дає чіткого зображення, тому довелося лише пошкодувати, що під рукою не було професійної знімальної апаратури. Але сусід заспокоїв: мовляв, такі явища вже не раз намагалися відзняти на відеокамеру, тільки з того нічого не виходило. А мобілка виявилася не такою чутливою до електромагнітних імпульсів (на комп'ютері чітко простежуються якісь світлові поля), тому і вдалося зберегти важливі докази для того, щоб можна було переконати скептиків у правдивості своїх слів.

А спостерігав це незвичайне атмосферне явище Олександр Бережний 26 червня о 19-й годині 17 хвилин, перебуваючи в службовому відрядженні у місті Усть-Лабінськ Краснодарського краю Російської Федерації.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімках: аномальні атмосферні явища поблизу міста Усть-Лабінська, відзняті на відеокамери мобільних телефонів.

Чому ми не можемо одержати свої квартири?

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановна редакціє!

Звертається до вас група колишніх і нині діючих офіцерів Міністерства внутрішніх справ у надії на вашу допомогу у відновленні справедливості.

Наші поневіряння, пов'язані з одержанням житла, тривають ось уже більш як сім років. У 2001 році Балаклавська райдержадміністрація з метою поліпшення житлових умов працівників райвідділу міліції передала Управлінню МВС України в м. Севастополі розташовану по вул. ім. 7 листопада в Балаклаві чотириповерхову будівлю казарми колишньої військової частини. Передбачалося її реконструювати для того, щоб чотири поверхи (48 квартир) надати працівникам міліції (у т. ч. 20 — співробітникам Балаклавського РВ УМВС), а надбудовані два поверхи продати для покриття витрат будівельників.

У другій половині 2003 року реконструкцію закінчили, і чотири поверхи були готові для вселення родин співробітників міліції. Але будинок в експлуатацію не здали — за поясненням будівельників, необхідно було закінчити роботи на двох останніх (надбудованих) поверхах. Проте, у серпні 2003 року ми підписали контракт із Управлінням МВС України в м. Севастополі про надання нам протягом 6 місяців службових квартир, нам видали оглядові листи. Відтоді тягнеться здавання будинку в експлуатацію, а для нас придумують усе нові версії пояснень, чому ми не можемо одержати своє житло.

Із серпня 2003 року і дотепер при розподілі житла співробітникам севастопольської міліції чомусь не брали до уваги чергу балаклавських міліціонерів, а на наші звернення відповідали: «Вам попередньо розподілена житлоплоща, чекайте закінчення будівництва». Багато хто з тих, кому була розподілена житлоплоща, встигли звільнитися, деяких перевели на інше місце служби.

Тепер керівництво УМВС України в м. Севастополі нам пояснює, що житлоплоща в споруджуваному будинку була розподілена незаконно, тому наших претензій ніхто не розглядатиме, тим більше що й будинку наче як уже і немає. З розмови з керівником будівельної фірми нам стало відомо, що за рішенням суду будинок нині належить йому. Тому і квартир для працівників міліції в ньому вже немає.

На нашу думку, такий розвиток подій може пояснюватися тим, що будинок розташований в елітному районі Севастополя: у центрі Балаклави, поблизу набережної. Невже з самого початку ніхто не планував надавати нам квартири безплатно?

Сподіваємося, шановна редакціє, що публікація в газеті «Голос України» історії наших пригод допоможе знайти відповідь на запитання: чи одержимо ми наші квартири?

З повагою,

Сергій Іванович Кузнецов, полковник міліції у відставці;
Олександр Олександрович Луб'яний, майор міліції;
Вадим Анатолійович Анісімов, майор міліції;
Таїсія Іванівна Петринчук, майор міліції;
Сергій Олександрович Петринчук, пенсіонер МВС;
Сергій Григорович Кошолап, майор міліції;
Олександр Вікторович Гура, майор міліції;
Сергій Миколайович Куліш, майор міліції.

Коментар для «Голосу України»

Прокоментувати ситуацію, викладену в листі, ми попросили заступника начальника Управління МВС у м. Севастополі полковника міліції Сергія Петрушка:

— У 2001 році з будівельною фірмою було укладено договір на реконструкцію приміщення казарми, держава у вигляді векселів переказала підряднику сім мільйонів двісті тисяч гривень. Потім цю суму не зарахували, тому що будівельники нібито в Макіївці на приблизно таку саму суму віддали місцевим міліціонерам квартири. У балаклавське будівництво МВС почало вкладати «живі» гроші — сім мільйонів дев'ятсот тисяч.

Перевіркою встановлено, що в Донецькій області квартири передали МВС тільки на папері — заявлене до передання житло фірмі не належить. Відповідно, на балансі міністерства ніяких квартир, нібито переданих будівельниками, не значиться.

За цим фактом МВС проводить перевірку і вирішує питання про порушення кримінальної справи.

Кошторисна вартість будівництва, як я вже сказав, сім мільйонів сто тисяч. Жодних офіційних паперів про подорожчання будівництва від фірми на нашу адресу не надходило. Крім того є постанова Кабміну, в якій зазначено: вартість квадратного метра житла фіксується на момент одержання перших грошей.

Документи про здавання-прийняття виконаних робіт ні я, ні будь-хто від нашого управління, як від замовника, не підписував. У паперах є два підписи, але обидва належать виконавцеві робіт.

За минулі роки вже було шість судів, що визнали договір недійсним. Головна причина такого рішення — тендера не було.

ВІД РЕДАКЦІЇ

У той час, коли лист і коментар готувалися до друку, агентство нерухомості активно почало пропонувати до продажу житло в споруджуваному будинку. Є інформація про те, що в суді розглядається як мінімум один позов за фактом володіння тими самими квадратними метрами двома господарями.

Найближчим часом газета до порушеної теми повернеться докладніше.

У НОМЕР

ДАІ відкриває безплатні курси для водіїв мопедів

Безплатні курси з вивчення Правил дорожнього руху для водіїв мопедів організував відділ Державтоінспекції Севастополя. Необхідність такого кроку міліціонери пояснюють тим, що тільки з початку року на території міста сталися 182 дорожньо-транспортні пригоди за участю скутерів, у яких сім осіб загинули, а 166 були травмовані.

У центрі Одеси розцвіли каштани

Буйне цвітіння в центрі міста каштанів, яке радує одеситів, стривожило ботаніків та екологів. Вони вважають, що аномальне явище пов'язано з несприятливими екологічними умовами. Річ у тім, що в центральній частині Одеси температура повітря завжди вище, а вологість нижче, ніж у «спальних» районах.

Вл. інф.

У Кам'янці-Подільському реставрують Ратушу

Із держбюджету на всі відновлювальні роботи цьогоріч місто отримало сім мільйонів гривень. Півтора мільйона з цієї суми піде на відродження Ратуші **(на знімку).** Усі роботи влада обіцяє завершити до кінця року. За словами першого заступника міського голови Сергія Бабія, Ратуша постане невпізнанною: з куполом, кованими балконами, двома годинниками, боєм курантів, а для фарбування стін використають три відтінки стійкої німецької фарби, що зберігатиме колір протягом десяти років. Проте реставраторам не вистачає коштів на заміну даху — тож пам'ятка ще поживе під сучасною металочерепицею, яку поклали декілька років тому.

Отримали шанс долучитися до реставрації і громадяни міста. Вони допоможуть на конкурсній основі підібрати мелодію для курантів, котрі ремонтують львівські зброярі.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото автора.

При розподілі житла чомусь не брали до уваги чергу балаклавських міліціонерів

ГОЛОС УКРАЇНИ № 181 (4431)
СЕРЕДА, 24 ВЕРЕСНЯ 2008

Майстер епізоду і його

ФАМІЛЬНІ МЕМУАРИ

Ось уже 19 років Айше Рафетівна ЧУЛПАК–ОГЛИ живе сама. Здається, у її квартирі за цей час мало що змінилося. Начебто господар просто поїхав на зйомки й ось–ось повернеться. Щоправда, Айше Рафетівна зізналася, що багато цінних речей їй довелося продати, щоб зібрати гроші на пам'ятник. Залишилося те, з чого, немов мозаїка, складається пам'ять про її чоловіка і великого актора Миколу Григоровича ГРИНЬКА.

Одягніть фрак

Журналісти до Айше Рафетівни нема-нема та й заглядають. В інтерв'ю вона не відмовляє нікому: «Щоб пам'ятали про Гриню». Мене зустріла словами: «Ви з газети? Микола дуже любив читати газети. Передплачував їх у неймовірній кількості. Коли ми поверталися зі зйомок, його за газетами не було видно».

— І що читав?

— Та все підряд. Навіть про спорт, адже в молодості він займався баскетболом, волейболом. З віком захопився більярдом. Але найбільше любив відпочинок з вудкою. Рибу, щоправда, «ловив» переважно вдома: розмотував волосінь, накручував її на котушки, приміряв гачки... Коля часто знімався за кордоном, і коли доходила справа до подарунків, у нас була домовленість: з однієї поїздки він привозить усе для себе, з іншої — для мене. Отож для себе — це: спінінги, волосінь, блешня і подарунок мені.

— А правда, що справжнє прізвище Миколи Григоровича Окуньков?

— Це прізвище його діда по батьку. Батько грав у Чернівецькому драмтеатрі (амплуа герой-коханець) і взяв сценічний псевдонім Гринько. Потім змінив прізвище і в паспорті. Він, до речі, не вірив, що з Миколи вийде актор.

— І коли зрозумів помилку?

— Він помер до того, як Гриню почали знімати. Батьки Миколи були розлучені, тому він не часто бачився з батьком. А от мама, Ліля Казимирівна Броневська, сином дуже пишалася. Вона теж була акторкою, грала в Запорізькому театрі ім. Щорса (нині ім. Магара. — **«Голос України»**). Пригадую, зупиняє таксі: «Я їду зустрічати Гринька!» Я їй: «Мамо, та водій не знає, хто такий Гринько». — «Його тут усі знають». І це була правда. Микола мені розповідав, як пізно вночі на нього напали грабіжники. І раптом один його впізнав: «Хлопці, це ж наш Микола». І відпустили з миром. Потім в один із приїздів у Запоріжжя ми їх зустріли. Микола нас навіть познайомив.

...До речі, зростом Гриня пішов у маму. Вона була дуже інтелігентною людиною, з польського шляхетського роду...

— Так ось звідки аристократизм Гринька...

— Коли ми з ним познайомилися, це був хлопець-друзяка. Аристократизм прийшов опісля. А от якась особлива грація в рухах була завжди. Адже він чудово танцював. Я тільки на старості літ запитала, де він навчався хореографії. З'ясувалося, ніде. Пам'ятаю, як уперше знайомила Гриню зі своїми другими батьками. Якийсь час батько придивлявся до Гринька, а потім раптом каже: «Одягніть фрак, Миколо. Він вам пасуватиме, а я згадаю минуле»... Батько жив довго. І наприкінці свого життя вже говорив інакше: «Носіть фрак, Колю...»

ІЗ ВІДПОВІДЕЙ М. ГРИНЬКА

Миколо Григоровичу, ви щасливі?

«Щастя — це коли увечері після роботи хочеться йти додому, а вранці — на роботу». З огляду на цю формулу — я щасливчик... Моя акторська доля склалася щасливо... Робив улюблену справу... Мені поталанило зніматися у таких режисерів як Алов, Наумов, Тарковський, Юткевич, Зархі, Кончаловський, Герасимов, Биков, Нахапетов, Олександров, Параджанов...

Але людина влаштована так, що, коли вона досягає певної межі, їй хочеться перетнути цю межу, щоб іти далі. Тож мені більше до вподоби інша формула щастя, за Юрієм Бондарєвим: "Щастя — це очікування щастя!»

— Айше Рафетівно, а що означає другі батьки?

— Це складно пояснити, але в мене — дві мами і два тата. Мій батько був турецьким підданим. Він утік з Туреччини, спочатку оселився в Баку, а потім переїхав до Києва. Казав, що жити треба тільки в Баку або в Києві. Тут познайомився з мамою. Вона була українка. Народилося троє дітей: два хлопчики і дівчинка — я. Жили ми на вулиці Горького, 45, на другому поверсі. А на першому мешкало бездітне подружжя Микола Францович і Ганна Францівна Пашкевичі. Він співав, вона теж співала, грала на роялі, знала багато мов. І нянечка зі мною на руках бігала між двома поверхами, допомагаючи двом родинам. Так вийшло, що в три роки мене посадили за піаніно. Коли почалася війна, постало питання, з ким я буду евакуюватися з міста. І я вирішила, що піду з другими батьками. Після війни ми повернулися, але я так і залишилася в них жити. І настав час, коли я назвала їх своїми мамою і татом. Я думаю, мої перші батьки віддали мене на виховання цій родині, бо хотіли, щоб з мене вийшло щось інтелігентне.

— Як ви зустрілися?

— Я ще навчалася в консерваторії, коли мене покликав у свій симфоджазовий оркестр Євген Зубцов. Гриня туди прийшов із Запорізького театру імені Щорса. Його запросили на роль конферансьє: фейлетони, ігрові сценки, інтермедії. Пара Гринько—Антоненко тоді була не менш знаменита, ніж пара Тарапунька—Штепсель. Коли вони показували «Лебедине озеро», де Коля був Одилією, а Антоненко — Принцом, глядачі аплодували не руками, а сидіннями стільців.

— Одне слово, це була любов з першого погляду?

— Навпаки. Ми знайомилися з Колею довго, пізнавали одне одного в розмовах. І навіть коли про нас уже Бог зна що базікали, ми все ще розмовляли, розмовляли... В ті роки ми об'їздили з оркестром весь Союз. Мене не відпускали в поїздки майбутні держіспити. Але я вже не уявляла собі життя в розлуці з Колею і, нікого не слухаючи, просто кинула консерваторію...

— Я знаю, що потім ви залишили заради нього і роботу?

— Коли Коля почав активно зніматися, і розлуки тривали місяцями, я подумала: «Господи, життя таке коротке, а ми дедалі менше бачимось!» Я тоді працювала в оркестрі радіо і телебачення, і багато хто мене не розумів. Запитували: ти хочеш стати його тінню? Але мій професор Віктор Маркович Гольдфельд зі мною погодився: «Ти правильно робиш, дівчинко. Кохай! Він гідний твоїх учинків».

Ви коли-небудь були Дідом Морозом?

«Був. Коли працював на естрадній сцені. Якби не вік, відпустив би бороду, взяв мішок з подарунками й із задоволенням вітав би дітей з Новим роком... Найбільша радість — робити подарунки іншим».

Американець

— Алова і Наумова називають хрещеними батьками Гринька в кінематографі: епізод у фільмі «Павло Корчагін» і невелика роль у картині «Мир тому, хто входить» принесли Миколі Григоровичу першу славу...

— До речі, хрещеною мамою Колі була Оксана Петрусенко, вона дружила з Лілею Казимирівною... Щодо Алова і Наумова, то Гриня справді дуже любив епізод у «Павці». І «Мир тому, хто входить» був його улюбленим фільмом. З нього все почалося. Алов і Наумов тоді теж були режисерами-початківцями. Познайомився він з ними на кіностудії ім. Довженка. Вони відразу нарекли його українським Гаррі Купером і пообіцяли: «У будь-якій нашій картині, де за сюжетом потрібен буде американець, гратимеш його ти». «Мир тому, хто входить» одержав у Венеції «Золотого лева». Але були й інші «призи». Наприклад, американці не могли повірити, що американського шофера грає не американець. Навіть проспорили Алову і Наумову ящик коньяку.

Тарковський

— Айше Рафетівно, на фотографії Микола Григорович з люлькою. Він курив?

— Багато, і цигарки, і люльку. Але враз кинув (відкрилася виразка). Я теж намагалася. Це справжній анекдот. Ми тоді ще в джазі працювали, і я домовилася з Гринею, що після виступу викурю сигаретку. Що я тоді грала, не знаю. Сльози капали. Грали тільки руки. А потім я бігла за куліси і кричала: «Сигарету!» І Гриня сказав: «Якщо тобі так складно, не треба, не кидай!»

— Микола Григорович був готовий до компромісів?

— Ні, він був дуже впертий.

— Як же йому вдавалося порозумітися з Андрієм Тарковським? Адже той не терпів упертості в акторах?

— Це правда. Я навіть думаю, що Гриня був єдиним актором, якому Андрій дозволяв висловлювати своє бачення ролі. Не те, що погоджувався з ним, а хоча б слухав. Кажуть, це тому, що Микола дуже схожий на батька Андрія. Не зовнішністю, а характером. Андрійко вважав Гриню своїм талісманом, а мене називав ангелом-охоронцем. І знімав Миколу в усіх своїх картинах.

— Як вони познайомилися?

— На риболовлі. Після чергових гастролей Коля вирішив поїхати з другом на риболовлю в Канів. І от напередодні від'їзду, пізно ввечері дзвінок у двері. На порозі — Георгій Натансон, якому Андрій Тарковський наказав без Гринька не повертатися. На проби «Іванового дитинства» Коля їхати не хотів. Адже зібрався відпочити, порибалити. Зв'язалися з Тарковським. Той: «Куди їдете? У Канів? Гаразд, зніматимемо в Каневі». — «Та я з другом». — «Бери друга». Отак у Каневі вони й познайомилися.

Пригадую, виїхав, через тиждень одержую телеграму: «Роби з собою, що хочеш, одягай, що хочеш, приїжджай красивою». Нічого не розумію. Зібралася, сіла на «ракету» і вирушила до Канева. Ніч, темно, а Гриньки немає. І раптом підходить якийсь полковник і підхоплює мої валізи. Це він зі зйомок прийшов. Запитую, що за телеграма? З'ясовується, вони посперечалися, чия дружина найкрасивіша. Тому викликали дружин, дали нам відпочити, засмагнути...

«Роби з собою, що хочеш, одягай, що хочеш, приїжджай красивою»

Маргарита

— **І хто ж переміг?**

— Не скажу! Гринька до зйомок «Іванового дитинства» поставився несерйозно. Тільки лунало «стоп», одразу біг на річку перевіряти «закидачки». А потім на прем'єрі «Іванового дитинства» весь час повторював: «От дурень, такий початок проглядів».

— **Микола Григорович вірив у Бога?**

— Так. Хоча в церкву не ходив. Маю сказати, що він дуже любив фотографувати (я в його слайдах досі не можу розібратися) і знімати на камеру. То найкраще в нього виходили церкви і паради... Але це до слова. Щодо вашого запитання, то Коля завжди возив із собою іконку Миколи Чудотворця. Сам її і купив. Скільки пам'ятаю, ми завжди хрестили один одного на ніч перед сном. А взагалі Бог його любив. Адже Гриня пройшов усю війну, літав, був стрільцем-радистом і жодного поранення.

— **Микола Григорович часто згадував про війну?**

— Ми з ним ніколи не розмовляли на воєнні теми. Якщо він і згадував війну, то під час зустрічей з товаришами по службі і глядачами. А глядачі часто запитували: «Як ви вміщалися в кабіні бомбардувальника?» Гриня завжди відбувався жартом: «Літати з Гриньком геть безпечно. Якщо не випустять шасі, завжди є на що обпертися».

Що спільного між Чеховим і Татом Карло?

— **У кожного актора є своє амплуа. Але ролі Гринька такі різні...**

— Він завжди хотів бути і вважав себе комедійним актором і щиро дивувався, коли в нього виходило щось трагедійне.

Коли він працював над образом, то починав не зі сценарію (сценарії, до речі, першою читала я). Він говорив: «Мені треба знайти очі». Збоку здавалося, що він просто стоїть біля дзеркала і опоряджається. Коли «очі було знайдено», він уже розумів, як грати. Пригадую, коли Сергій Юткевич запропонував йому в «Сюжеті для невеликого оповідання» зіграти Чехова, Гриня дуже переживав: «Шишо, як його грати, адже він геній?» А я йому: «Грай себе і додай трішки-трішки мене». Він розреготався, але більше не запитував.

— **У цьому фільмі його партнеркою була Марина Владі. Не ревнували?**

— Гриня подобався жінкам, але я не ревнива людина. Хоча тоді я його запитала: «А любовну сцену з поцілунком ти як збираєшся вибудувати?» — «А ніяк. На зйомки ти не підеш, щоб не бентежити Марину. А репетирувати буду з тобою». А з Мариночкою ми подружилися. Не забула вона мене й у горі... Роль Чехова Гринечку змінила. Напевно, після неї він перетворився з хлопця-друзяки на більш солідну, тиху людину. Навіть хотів переїхати жити в Ялту. Він сам зізнавався, що після роботи над цим фільмом він ще років зо два не міг бачити очима Гринька.

— **Але все-таки, хоч Микола Григорович знявся у 180 фільмах, на вулицях його напевне впізнавали як Тата Карло.**

— Впізнавали й раніше. В Пітері з Колею просто не можна було ходити. Коли ми йшли по Невському, я переходила на інший бік вулиці. Тоді мені здавалося: він навіть сердиться, що йому не дають проходу. А потім зрозуміла: він просто соромився.

Коли ви знімались у ролі Чехова, ви гримувалися чи у вас була своя борода?

«Перш ніж Юткевич почав знімати мене у ролі Чехова, він дав мені півроку для підготовки. За той час, що я вивчав чеховську прозу, чеховські листи, в мене відросла чеховська борода. Звичайно, якби мені запропонували зіграти Льва Миколайовича Толстого, я б витратив на підготовку роки...»

— **Микола Григорович любив дитяче кіно?**

— Спочатку ставився до нього несерйозно. А тоді: «Знаєш, з дітьми так цікаво грати. Їх не одуриш». І пішли дитячі фільми. За роль Тата Карло він навіть боровся. Я добре пам'ятаю, як знімали «Буратінку». Такі симпатичні були дітки. Вони завжди завмирали, коли бачили Колю. А він з дітьми розмовляти не вмів. Точніше, він розмовляв з ними, як з дорослими. Коли вийшов фільм, діти Колі проходу не давали. Іде він двором, а хлоп'ята вчепляться позаду рученятами за ремінь, і так він тягне за собою всю ораву. Він ще мав грати вовка у фільмі про Червону Шапочку. Але щось там не вийшло.

Не справджені мрії

— Мені доводилося чути, що в Колі були творчі простої. Які простої? 180 ролей! Інша річ, що запрошення йшли від усіх кіностудій країни, а рідна кіностудія ім. Довженка нічого вартого уваги не пропонувала. А Коля мріяв ставити українську класику. Ще з тих часів, коли він працював у Запорізькому театрі, яким тоді керував Володимир Магар (на той час чоловік його рідної тітки) Гриня хотів зіграти Миколу Задорожного з «Украденого щастя» за Франком. Він думав, може, щось вийде, якщо він сам зробить фільм. Можливо, сценарій і не був геніальний, але він точно був не поганий. На кіностудії до сценарію начебто поставилися позитивно, але не сказали ні так, ні ні. І так тривало шість років. Зрештою Коля зрозумів: «Усе. Потяг пішов. Микола теж залишається в мені. Шкода. Я б це добре зробив». До слова, Іван Миколайчук теж хотів поставити «Украдене щастя». Але коли він довідався, що Гриня вже написав сценарій, то відмовився від цієї ідеї. Коля розповідав, що він зустрів Івана і той йому сказав: «Знімай. Я не буду. Я по трупах не йду». Але я думаю, що Іванові теж не дозволили б поставити «Украдене щастя».

— **Ще одна мрія, що не збулася, — Дон Кіхот…**

— Коли його запросили на проби в Тбілісі, Коля розумів, що, найімовірніше, роль він не отримає. Але все-таки сказав: «Поїхали, Айше! Я хочу зіграти його хоча б у пробі!» Гадаю, ці проби йому організували друзі, які знали про мрію Грині зіграти Дон Кіхота. Проба тривала три дні. Я страшенно переживала: адже якщо його затвердять, Колі доведеться зніматися в пустелі, скакати на коні... Він уже був серйозно хворий. Але це була його мрія. З першого дня павільйон був заповнений людьми. Це було більше схоже не на проби, а на спектакль. Коли Коля виходив із гримерки, його зустрічали оваціями. І на якийсь час він повірив... А потім були місяці чекань. І Коля все зрозумів: «Резо (Резо Чхеїдзе. — **Авт.**) мене просто пожалів — не в моєму віці, не з моїми болячками скакати на коні дев'ять серій». Але остаточно він заспокоївся тільки тоді, коли побачив картину. Потім він попросив Чхеїдзе надіслати проби. Чхеїдзе пообіцяв, але проб ми так і не дочекалися.

От ви запитували, чи був він упертим? Був! Але він умів і поступатися. І, граючи, ніколи не "тяг на себе ковдру". Його останній фільм — «Пропоную вам руку і серце». Він дуже хотів у ньому зіграти. І одна з багатьох причин — у попередній стрічці герой Колі помирав. Треба було терміново «оживати».

— **Це прикмета така?**

— Так. Актори взагалі не люблять грати смерть. За сценарієм фільму, помирати мала героїня Світлани Немоляєвої. А їй теж дуже не хотілося вмирати. Гриня це розумів і якось сказав мені: «Шишо, я поступаюся. Я не буду боротися». І уявляєте, сценарій

Чи не створює вам незручностей ваш зріст?

«Скільки прикрощів завдав мені зріст, коли я працював на естраді. Мене весь час порівнювали з Тарапунькою. Це був саме той випадок, коли мої ноги заважали моєму творчому зростанню. Та й нині, щойно я з'являюся на знімальному майданчику, одразу чую: «Треба підняти камеру для Гринька!»

...Мені дуже хотілося зіграти Тата Карло, але в Москві мене не затвердили: мовляв, Гринько хороший актор, але він не Тато Карло, а, радше, Гуллівер. Режисер Нечаєв не здався, і тепер, хоч би де я опинився, — я передусім Тато Карло. А колись я мріяв зіграти П'єра Безухова!»

переробили, і вийшло, що помер герой Грині. Через рік після виходу картини Коля помер такою само смертю. І от я його не бачу вже дев'ятнадцять років.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Фото із сімейного архіву.

ЛУГАНЩИНА

Шлюб підтверджено... Алеєю щастя

У дні святкування 70-річчя Луганщини в обласному центрі було відкрито Алею щастя. Вона являє собою гранітні плити біля пам'ятника Божої Матері, на яких викарбувано імена молодих подружніх пар. Перші такі кам'яні свідчення з'явилися після балу молодят, який Луганський міськвиконком провів 20 вересня. За словами секретаря Луганської міської ради Надії Чернової, проект має комерційний інтерес, закладання однієї плити з іменами подружжя коштуватиме 2 000 грн. Однак, за рішенням міської влади, для тих, хто зажадає увічнити себе до кінця цього року, цю послугу надаватимуть безплатно.

Алла АНТІПОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Для диких тварин створено реабілітаційний центр

При Галицькому національному природному парку, що на Прикарпатті, відкрито реабілітаційний центр для диких тварин та птахів. Це поки що єдиний в Україні такий заклад. Тут уже знайшли притулок близько півтора десятка хворих тварин. Серед них є куріпки, лелеки, яструби і навіть маленька лисичка. Лісники, працівники парку, мешканці навколишніх сіл приносять до центру скалічених тваринок, на яких випадково натрапляють у лісі. Тут їх обстежують, годують, лікують, а потім здорових випускають на волю. Якщо ж тваринка дуже скалічена, то її назавжди залишають у центрі.

Дарина НАЗАРЧУК.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Четверо сиріт стали новоселами

Усі вони — випускники Коропецької школи-інтернату для сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. Троє хлопців уже працюють, один ще студент. Загальна площа трикімнатної квартири у новому будинку, яку міська влада Тернополя виділила під соціальний гуртожиток, — 80 кв. м. Її міській громаді будівельники віддали в рахунок обов'язкового 6-відсоткового збору. Нову квартиру підприємці довели до пуття та обладнали всім необхідним кухню: встановили автономне опалення, лічильники води, газу, електроенергії. Три роки хлопці не думатимуть про дах над головою, а далі, за словами голови міста Романа Заставного, вони зможуть оформити молодіжний кредит на власне житло. Сиротам і тим, хто позбавлений батьківського піклування, якщо їм виповнилося 18 років, до одноразової державної допомоги доплачує міська влада — приблизно п'ять тисяч гривень кожному. Таким молодим людям з міського бюджету цього року виділено майже 145 тисяч гривень.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ З ПИТАНЬ РЕГУЛЮВАННЯ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

12.09.2008 м. Київ № 1110

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 18 вересня 2008 року за № 872/15563

Про затвердження Граничних тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги

Відповідно до статей 18 та 66 Закону України "Про телекомунікації" Національна комісія з питань регулювання зв'язку України

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити Граничні тарифи на загальнодоступні телекомунікаційні послуги, що додаються.
2. Рішення Національної комісії з питань регулювання зв'язку України від 10.06.2008 № 1058 "Про затвердження Граничних тарифів на загальнодоступні телекомунікаційні послуги", зареєстроване в Міністерстві юстиції України 24.07.2008 за № 682/15373, визнати таким, що втратило чинність.
3. Економічному управлінню та Юридичному управлінню в установленому законодавством порядку подати це рішення на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
4. Це рішення набуває чинності з 01.10.2008 року.

Голова С. Колобов

ПОГОДЖЕНО:

Голова Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва - К.О. Ващенко

Заступник Генерального директора Федерації роботодавців України - В.І. Надрага

Перший заступник керівника Спільного представницького органу профспілок - Г.В. Осовий

ГРАНИЧНІ ТАРИФИ НА ЗАГАЛЬНОДОСТУПНІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ПОСЛУГИ

РОЗДІЛ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Ці Граничні тарифи застосовуються операторами телекомунікацій, що надають телекомунікаційні послуги і розташовані на території України.
2. Граничні тарифи розраховані без урахування податку на додану вартість (ПДВ), який справляється відповідно до Закону України "Про податок на додану вартість".
3. Оператори телекомунікацій мають право знижувати рівень Граничних тарифів не більш як на 40 відсотків, але не менше за експлуатаційні витрати.
4. У Граничних тарифах враховані вартість бланків, жетонів і чип-карток, які використовуються при наданні телекомунікаційних послуг.
5. Тарифи, установлені для бюджетних підприємств, установ, організацій, застосовуються на підставі довідки фінансових органів про повне фінансування підприємств, установ, організацій за рахунок бюджетних коштів. Цими тарифами користуються видавництва відповідно до Закону України "Про видавничу справу" та Українське національне інформаційне агентство України (Укрінформ) у частині, що стосується виконання державного замовлення.

Державні та комунальні телерадіоорганізації, редакції державних і комунальних періодичних видань та періодичних видань, заснованих об'єднаннями громадян, державними науково-дослідними установами, навчальними закладами, трудовими і журналістськими колективами, підприємства зв'язку, що їх розповсюджують, користуються послугами телефонного зв'язку за тарифами, установленими для бюджетних організацій на підставі документів чи завірених в установленому законодавством порядку їх копій, що підтверджують фактичне здійснення відповідної діяльності.

6. Пільги з оплати телекомунікаційних послуг фіксованого місцевого телефонного зв'язку надаються згідно з законодавством.

Компенсація операторам телекомунікацій недоотриманих сум доходів здійснюється відповідно до законодавства.

7. При відключенні вечірнього і паралельного телефонів за заявою власника основного телефону плата за період відключення та зворотне включення не справляється.
8. У нежитлових приміщеннях, право власності на які мають фізичні особи, телефони встановлюються на загальних підставах із застосуванням тарифів, як для юридичних осіб.
9. У приміщеннях, що здаються в оренду (суборенду), телефони встановлюються на загальних підставах на час дії договору оренди (суборенди).
10. Покілометрова плата сплачується додатково до абонентної плати за користування телефоном, як за кожний повний чи неповний кілометр фактичної довжини абонентської лінії від абонента до меж населеного пункту, якщо телефон установлений за межею населеного пункту і підключений до АТС цього населеного пункту. За лінію, створену апаратурою ущільнення, покілометрова плата не справляється.

РОЗДІЛ II
ГРАНИЧНІ ТАРИФИ НА ПОСЛУГИ МІСЦЕВОГО ТЕЛЕФОННОГО ЗВ'ЯЗКУ

Номер статті	Пози-` ція	Види послуг	Розмір оплати (грн) для підприємств, установ, організацій: бюджетних	інших	для населення
1	2	3	4	5	6
		Доступ до телекомунікаційних мереж загального користування (установлення телефону)			
1	1	Основного телефонного апарата, підключеного до окремої лінії[1,2]	600-00	600-00	150-00
	2	Основного телефонного апарата, підключеного за спареною схемою[1,2]	533-33	533-33	133-33
	3	Паралельного телефонного апарата у різних абонентів[1,2]	400-00	400-00	100-00
	4	Телефонного апарата односторонньої дії[1,2]	333-33	333-33	83-33
	5	Телефонного апарата колективного користування (у місцях спільного користування в комунальній квартирі з кожної сім'ї)[1,2]	x	x	83-33
	6	Вечірнього телефону[1,2]	x	333-33	83-33
	7	Основного телефонного апарата терміном дії не більше 3 місяців[2]	133-33	133-33	33-33
	8	Переключення основного телефону абонентів відомчих АТС на автоматичні телефонні станції телефонної мережі загального користування операторів телекомунікацій за заявою абонента[2]	600-00	600-00	150-00
	9	Переключення телефону абонентів місцевих телефонних мереж з ініціативи оператора телекомунікацій[2]		безоплатно	
	10	Підключення обладнання циркулярного виклику до лінії діючого телефону	70-00	70-00	x

Примітки:

1. При переключенні телефону односторонньої дії, паралельного, спареного, колективного та вечірнього на основний телефон абонент доплачує різницю між діючими тарифами позицій 1 - 6 статті 1.
2. Для абонентів місцевої телефонної мережі застосовуються коефіцієнти: у містах, кількість мешканців яких понад 1 млн, коефіцієнт збільшення (Кзб.)=1,1; 2 млн і більше - (Кзб.)=1,2; у селах та селищах міського типу, крім райцентрів, - коефіцієнт зменшення (Кзм.)=0,8 (застосовується до всіх позицій статті 1, крім позиції 10)

1	2	3	4	5	6
2	11	Підключення з'єднувальної лінії екстрених служб	333-33	333-33	x
		Перестановлення основного або паралельного телефонного апарата			
3	12	в одному будинку	75-00	75-00	60-00
	13	в інший будинок	100-00	100-00	67-00
		Переоформлення договору на користування телефоном			
4	14	При переїзді абонента на нове місце проживання у телефонізоване приміщення в зоні дії телефонної мережі одного оператора	x	x	20-00
	15	При переїзді абонента в телефонізоване приміщення в зоні дії телефонної мережі іншого оператора[1]	x	x	150-00
	16	На члена сім'ї та/або на співвласника квартири за письмовою заявою абонента або в разі настання смерті абонента	x	x	20-00
	17	На члена сім'ї або співвласника квартири, якщо телефон було встановлено на пільгових умовах і абонент помер	x	x	20-00
	18	При одержанні заявником телефонізованої квартири в спадщину	x	x	20-00
	19	При передачі у найм (оренду) телефонізованих квартир (за поновлення попереднього договору після закінчення терміну оренди плата з орендодавця не справляється)	x	x	20-00
	20	Переоформлення квартирного телефону на службовий	333-33	333-33	83-33
	21	Переоформлення службового телефону на квартирний	x	x	20-00
	22	На правонаступника реорганізованої юридичної особи, що залишився у телефонізованому приміщенні, за кожний основний телефонний апарат	20-00	20-00	x
	23	Переоформлення телефону на нового власника за письмовою згодою абонента, який мав відповідно до законодавства додаткові права на користування та розпорядження телефонною лінією	x	x	20-00

Примітка.

1. Для абонентів місцевої телефонної мережі застосовуються коефіцієнти: у містах, кількість мешканців яких понад 1 млн, коефіцієнт збільшення (Кзб.)=1,1; 2 млн і більше - (Кзб.)=1,2; у селах та селищах міського типу, крім райцентрів, - коефіцієнт зменшення (Кзм.)=0,8

Номер статті	Пози ція	Види послуг та плати	Для підприємств, установ, організацій бюджетних: без погодинної оплати місцевих розмов	з погодинною оплатою місцевих розмов	інших: без погодинної оплати місце-розмов	з погодинною оплатою місцевих розмов	Для населення: без погодинної оплати місцевих розмов	з погодинною оплатою місцевих розмов
1	2	3	4		5		6	
			4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2
5		**Абонентна плата за користування телефонним апаратом (за місяць)**						
	24	За основний телефонний апарат, підключений до окремої лінії (при бронюванні номера телефону та лінії у магістральному і розподільчому кабелі), абонентам місцевої телефонної мережі міст та райцентрів[1]	19-58	13-70	30-74	21-52	19-58	13-70
	25	За основний телефонний апарат, підключений до окремої лінії (при бронюванні номера телефону та лінії у магістральному і розподільчому кабелі), абонентам місцевої телефонної мережі сіл та селищ міського типу, за винятком райцентрів[1]	9-10	7-96	14-30	12-52	9-10	7-96
	26	За кожну секунду розмови для всіх видів включення телефону понад установлений ліміт абонентам місцевої телефонної мережі міст та райцентрів[2]	x	0-00075	x	0-00075	x	0-00075
	27	За кожну секунду розмови для всіх видів включення телефону понад установлений ліміт абонентам місцевої телефонної мережі сіл та селищ міського типу, за винятком райцентрів[2]	x	0-00043	x	0-00043	x	0-00043
	28	За телефон колективного користування (з кожної родини комунальної квартири)[3]	x	x	x	x	9-76	x
	29	За основний телефонний апарат, підключений за спареною схемою[3]	15-64	10-94	24-60	17-20	15-64	10-94
	30	За спарений телефон, установлений у комунальній квартирі, з кожної родини[3]	x	x	x	x	7-84	x
	31	За паралельні телефонні апарати, які встановлені в різних абонентів (з кожного абонента)[3,4]	11-76	11-76	18-44	18-44	11-76	11-76
	32	За вечірній телефон[3]	x	x	15-36	10-78	9-80	6-84
	33	За телефон односторонньої дії[3]	9-80	6-84	15-36	10-78	9-80	6-84
	34	Плата за з'єднувальну лінію екстрених служб	9-46	x	14-86	x	x	x

Примітки:

1. У рахунок абонплати надається 12 000 нетарифікованих секунд загальної тривалості місцевих розмов для споживачів (населення) і 10 500 нетарифікованих секунд для юридичних осіб при погодинній оплаті місцевих розмов незалежно від способу підключення.
2. На кількість секунд, яка перевищує 50 400 секунд загальної тривалості місцевих телефонних з'єднань, протягом місяця надається знижка в розмірі 30% незалежно від способу підключення.
3. Для абонентів місцевої телефонної мережі сіл та селищ міського типу, за винятком райцентрів, до позицій 28-33 застосовується коефіцієнт зменшення (Кзм.)=0,6
4. Посекундна оплата за місцеві телефонні з'єднання не справляється (до граф 4.2, 5.2, 6.2).

Номер статті	Позиція	Види послуг та плати	4.1	4.2	5.1	5.2	6.1	6.2
6	35	За кожні 15 секунд з'єднання з місцевого телефонного апарата (таксофона), крім універсальних таксофонів		x		x		0-0250
7	36	За кожну секунду розмови з автоматизованих переговорних пунктів (АПП)		x		x		0-00166
		Покілометрова плата (у розрахунку на рік)						
8	37	За кожний повний чи неповний кілометр фактичної довжини абонентської лінії від абонента до межі населеного пункту, якщо телефон установлений за межею населеного пункту і підключений до АТС цього населеного пункту, незалежно від способу підключення телефону		9-24		9-24		2-40

Голова НКРЗ **С. Колобов**

Шановні засновники ТОВ «Адоніс»

31.10.2008 р. о 9 год. 00 хв. відбудуться збори засновників ТОВ «Адоніс» за адресою: Тернопільська обл., м. Копичинці, вул. Залізнична, 47, ТОВ «Адоніс».

Порядок денний:

1. Обрання голови та секретаря зборів.
2. Підведення підсумків діяльності ТОВ «Адоніс» за 2007 р.
3. Прийняття рішення щодо реорганізації ТОВ «Адоніс» в ЗАТ «Адоніс» у відповідності до ст. 141 ЦК України та ст. 50 ЗУ «Про господарські товариства».
4. Затвердження змін до Статуту ТОВ «Адоніс».
5. Збільшення статутного фонду ТОВ «Адоніс» з 35 000 грн. до 656 250 грн.

Участь всіх засновників, або їх представників обов'язкова. Представництво на підставі нотаріально посвідченої довіреності.

Початок реєстрації о 8 год. 15 хв.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 07.08.08 р. по справі № Б 15/288-07 визнано банкрутом та відкрито процедуру ліквідації Товариства з обмеженою відповідальністю «Крафт» (53200, м. Нікополь, пр. Трубників, 25, Дніпропетровська область, (ЄДРПОУ 30465064)).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 19.08.08 р. по справі № Б15/369-07 визнано банкрутом та відкрито процедуру ліквідації Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Енгельса» (52432, с. Незабудине, Солонянський район, Дніпропетровська область (ЄДРПОУ 03741754).

Ліквідатором по справам призначено арбітражного керуючого Єрмак Олександра Юрійовича (Ліцензія АВ № 347204 від 13.09.2007 р.) (адреса: а/с 167, 53210, м. Нікополь).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 12.02.08 р. по справі № 10/10-08 визнано банкрутом Суб'єкта підприємницької діяльності Манчука Вадима Федоровича (м. Вінниця, просп. Космонавтів, 3, кв. 3, код 2685916297).

Ліквідатором по справі призначено - ДПІ м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 128) порушив справу № 29/102 про банкрутство підприємства «Пульсар-Люкс» Львівської міської громадської організації «Ера милосердя» м. Львів, пр-т В. Чорновола, 63, код ЄДРПОУ 32408432, п/р 260009053899941 в ЗГРУ КБ «Приватбанк», МФО 325321.

Розпорядником майна призначено Липського С. І., 79013, м. Львів, а/с 4389.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 05.08.08 порушив провадження по справі № 8/99 про банкрутство ПП «Корона лідера», юридична (поштова) адреса: 79013, вул. Котляревського, 5/7, м. Львів, ЄДРПОУ 23948167, р/р 26004615013760 у ВАТ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 325019.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Марка Андрія Тарасовича, ліцензія серії АВ № 158397 від 15.11.2006, який проживає: 81100, Львівська обл., м. Пустомити, вул. Грушевського, 37/1.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області від 08.09.08 р. в провадженні по справі про банкрутство № 12/796 визнано банкрутом боржника - Приватно-орендне сільськогосподарське підприємство агрофірми «Добре поле», і. к. 31315431, юридична адреса: Луганська область, Кремінський район, с. Бараниківка, вул. Шевченко, буд. 4, п/рах. № 2600711415 в ЛОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 304007, та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Львовіна Андрія Петровича, 93010, Луганська область, м. Рубіжне, вул. Менделєєва, 59/35, ліцензія АВ № 158472 від 07.12.2006 р., тел. № 8 (099) 0191093.

Кредитори мають право заявляти свої вимоги та претензії до боржника, що ліквідується в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 03.09.2008 р. по справі № 50/273 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Приватна торгівельна компанія» (02232, м. Київ, вул. Сабурова, 3, ід. код 33693302).

Ліквідаційну процедуру відкрито відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кіцула Сергія Богдановича (ліцензія серії АВ № 081007 від 26.04.2006 р.). Поштова адреса ліквідатора: 02097, Україна, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 09.09.2008 р. по справі № Б40/388-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Степ», 53112, Дніпропетровська область, Софіївський район, с. Сергіївка, вул. Шкільна, 1, код ЄДРПОУ 03741895. Р/р 260013274 в Криворізькій філії ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 306748, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Лукашука Миколу Васильовича, ліцензія АБ № 271537, 50051, м. Кривий Ріг, а/с 2558, 80677215794.

Господарським судом Сумської області прийнята Постанова про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури ВАТ «Роменський пивоварний завод», 42007, Сумська область, м. Ромни, вул. Фрунзе, 6, код ЄДРПОУ - 00383066, Справа за № 4/17-08 від 08.09.2008 року.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Деркач М. Ю. (42010, Сумська область, м. Ромни, бул. Жовтневої рев., 5, к. 4). Ліцензія № 176181 від 04.08.2005 року, тел. (05448) 3-14-63.

Рішенням загальних зборів від 06.09.2008 р. ВАТ "Лозівський завод залізобетонних конструкцій" припиняє свою діяльність шляхом ліквідації. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту публікації цього оголошення за адресою: 64600, Харківська обл., м. Лозова, вул. Кутова, 9, Промбаза.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 15.09.08 р. по справі № Б-39/117-08 "Будинкоуправління № 1 Чугуївська КЕЧ району", 61072, Харківська обл., м. Чугуїв, вул. Горішного, 176, код 14322842, р/р. 260053013664 у ХФ АКБ Укрсоцбанк, МФО 351016) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Господарським судом Івано-Франківської області (вул. Шевченка, 16, м. Івано-Франківськ, 76000) порушена справа № Б-21/128 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Експериментально-інструментальний завод «Продмаш», вул. Галицького, 126 «А», м. Рогатин, Івано-Франківська область, 77000, код ЄДРПОУ 35154381, р/р 26000301500693 в ІФФ ВАТ ВТБ Банк, МФО 336893, свідоцтво про державну реєстрацію № 11131020000000522. Розпорядником майна ТзОВ «Експериментально-інструментальний завод «Продмаш» призначено арбітражного керуючого Ловас В. О., ліцензія АВ № 397155, м. Івано-Франківськ, вул. Мазепи, 59/22.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк. вул. Артема, 157) 03.09.2008 р. відкрито ліквідаційну процедуру у справі про банкрутство № 18/1796 та визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Вуглетехпереозброєння» Відкритого акціонерного товариства Державної холдингової компанії «Спецшахтобуріння» (83000, м. Донецьк, вул. Октябрьська, 82а, ЄДРПОУ 30099049).

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Білозьор Василь Васильович (ліцензія серії АВ № 347231 від 01.10.2007 р., адреса: 86151, Донецька область, м. Макіївка, м-н «Сонячний», б. 27, кв. 76).

Постановою Господарського суду Чернігівської області від 07 грудня 2006 року справа № 5/236б Товариство з обмеженою відповідальністю «Дружба» (с. Нова Басань, Бобровицький р-н, Чернігівська обл., 17612, код ЄДРПОУ 03795715) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рязанову Світлану Миколаївну (ліцензія АБ № 216733 від 24.05.2005 року, адреса: м. Чернігів, вул. Бєлова, 18, кв. 77.

Господарським судом Луганської області, по справі № 20/57б від 08.09.2008 р. визнано банкрутом Приватне підприємство «Логос-А» м. Луганськ, Тітова, буд. 13, кв. 1а, ідент. код 33701983, та відкрита ліквідаційна процедура боржника.

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Ткаченко Олександра Олександровича (ліцензія АБ № 116163 від 05.01.2005 р.), мешкає за адресою: 91024, м. Луганськ, вул. Радіусна, буд. 3.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 03.09.2008 р. у справі № 44/250-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НОКТРАН» (код за ЄДРПОУ 35223182, адреса: 03148, м. Київ, вул. Пшенична, 2; п/р 26001006635001 у Філії ВАТ КБ «Надра», КРУ, МФО 320564). Ліквідатором призначений Малюська Денис Леонтійович (04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 63, кв. 48, тел. 455-70-42).

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) Ухвалою від 27 серпня 2008 року порушено справу № 8/111 про банкрутство Спільного українсько-польського підприємства «ТРАНС-АГРО» у формі товариства з обмеженою відповідальністю (ЄДРПОУ 31179816, Львівська обл., Яворівський р-н, смт. Івано-Франкове, вул. Залізнична, 4, р/р 2600810012900 1 у Філії ВАТ КБ «Надра» Львівське РУ, МФО 325978). Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Пурія Руслана Петровича (поштова адреса: 79066, Львів-66, А/С 8110, ліцензія АВ № 158267 від 16.10.2006 р.). Заяви з вимогами кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Чернігівської області від 15 квітня 2008 року справа № 5/234б/51б Товариство з обмеженою відповідальністю «Альфа Плюс» (вул. Чернігівська, 38/1, м. Бобровиця, Чернігівська обл., 16600, код ЄДРПОУ 32330178) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рязанову Світлану Миколаївну (ліцензія АБ № 216733 від 24.05.2005 року, адреса: м. Чернігів, вул. Бєлова, 18, кв. 77).

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Ухвалою від «01» вересня 2008 р. по справі № 44/143-б про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія Митида» (код 32705163, пр-кт Бажана, 26, кв. 4, м. Київ, 02140) відкрив процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено - арбітражного керуючого Дяченка Сергія Вікторовича (ліцензія серія АБ № 216945 від 21.04.2005 р., поштова адреса: 03055, Київ-55, а/с 149, тел. 8 (050) 331-56-82).

Заяви кредиторів та осіб, які бажають взяти участь у санації боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

№ 181 (4431) СЕРЕДА, 24 ВЕРЕСНЯ 2008

25 вересня збережеться хмарна погода з дощами. У східних, центральних та прикарпатських областях помірний дощ. Температура вночі 5—11°, вдень 7—14°. У Карпатах часом дощ та мокрий сніг. У Криму лише вночі 25 вересня без істотних опадів; температура вночі 7—12°, удень 12—17°. На Київщині вночі невеликий дощ, температура вночі 6—11° тепла, вдень 8—13°.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 ВЕРЕСНЯ

❐ 1541. Помер німецький природознавець і лікар Парацельс. ❐ 1801. На Полтавщині народився Михайло Остроградський, видатний математик. ❐ 1918. В Україні розпочалось формування повстанських дивізій для боротьби з німецькими військами та гетьманською владою. ❐ 1933. Не стало живописця й архітектора Опанаса Сластіона. ❐ 1938. Безпосадочний переліт льотчиць Гризодубової, Осипенко, Раскової за маршрутом Москва—Далекий Схід. Міжнародний жіночий рекорд дальності — 6450 км. ❐ 1993. У Москві підписано договір про створення Економічного союзу СНД.

З УСЬОГО СВІТУ

Колодязь-барометр

Коли в датському селі Серслев чується тихий мелодійний свист, усі знають: не мине й доби, як погода переміниться. Роль синоптика, що ніколи не підводить жителів села, вже багато років виконує один колодязь. Невідомий майстер зробив у його масивній бетонній кришці хитромудрий отвір-свисток, і саме цей пристрій попереджає селян про наближення дощових хмар або передвіщає безхмарні дні. Принцип дії народного метеорологічного пристрою, по суті, простий. Залежно від підвищення чи зниження атмосферного тиску повітря втягується або виштовхується із шахти колодязя. При цьому й лунає характерний свист.

Де небезпечніше?

Поліція Нью-Йорка стверджує, що в їхньому місті небезпека постраждати від укусу якого-небудь хижака значно вища, ніж в азіатських джунглях, африканській савані або південноамериканській сельві. Людей на вулицях Нью-Йорка можуть вкусити змії, гієни, вовки, павичі, скорпіони... Виявляється, у найбільшому місті США є безліч магазинів, де продаються рідкісні тварини. Купить, наприклад, якийсь джентльмен маленького шакальчика, спочатку всі домочадці дуже задоволені. Але коли хижак виростає, він стає небезпечним, і його просто викидають на вулицю. Так чинять і з мавпами, лемурами, екзотичними тропічними комахами. При поліцейському управлінні створена навіть спеціальна служба для вилову тварин-дикунів у місті. Було таке, що за досить короткий проміжок часу вдалося відловити кількох тигрів, шимпанзе, алігаторів і кобру!

Дорога без пилу

Неподалік від сицилійського порту Марсала лежить острівець Сан-Панталео. Здавалося б, ні перешийка, ні дамби між ними нема, проте транспортне сполучення між портом і островом досить жваве. Рухаються візки, їдуть вершники... — прямо по воді! Виявляється, дорога все-таки є — прекрасна брукована дорога, але окові вона непомітна. Побудували її ще фінікійці — в п'ятому столітті до нашої ери. Зрозуміло, у ті часи трасу прокладали посуху. Однак через багато століть земля в цьому місці опустилася, і район Сан-Панталео перетворився на острів. Глибина тут невелика, тож дорога, як і раніше, придатна — для кінного, зрозуміло, транспорту. Певно, це єдина у світі дорога зовсім без пилу.

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

«Звиняйте, хлопці...»

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Людина надзвичайного таланту й душі, артист від Бога, Іван Миколайчук жив в особливому світі — незвичайному, поетичному, піднесеному... І бачив життя по-особливому. Послухати його — то село його в Карпатах було зовсім не таким, як інші, і люди в ньому — надзвичайні. От одна з його історій, яку переповів якось колега Миколайчука. Звичайно, багато чого губиться в переказі без інтонацій Івана, без його дивних очей, посмішки, жестів.

— Жив-був у нас дядько Юрко. Дуже він любив випити. Дружина вже й змирилася із цим — він не буянив, роботу виконував справно, гроші ніс додому. А заначка — так то ж справа чоловіча. От уже пізно, а його немає. Вона насмажила йому яєчні з салом, прикрила сковорідку й залишила на веранді. Прийде, їсти захоче...

А двері на веранду відкриті, і от вона бачить — прийшов. Спотикається, бурчить. Знайшов сковорідку, відкрив, поставив на стіл і поплівся на кухню. Там щось гриміло, стукало. Нарешті, з'явився з ножем і виделкою в руках. Глядь, а на столі два коти муркотять над сковорідкою, швидко доїдають яєчню. Дружина дивиться, сміється тихо й думає, що ж він робитиме? А дядько Юрко постояв, хитаючись над ними, потім розвів руками й каже котам:

— Звиняйте, хлопці, горілки вже нема...

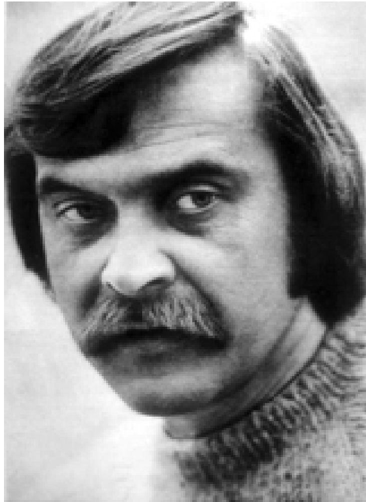

Фото з сайта www.mikolajchuk.ucoz.ua

Загадки австралійської жаби

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

На початку 70-х років минулого сторіччя в одному із найпосушливіших регіонів півночі Австралії був виявлений невідомий раніше вид жаби, що пізніше одержав назву «реобатрахус сілус».

Становив інтерес уже й той факт, що новий вид був знайдений у болітці: дотепер вважалося, що на цьому континенті немає водяних амфібій, усі описані види минулого були або наземними, або деревними.

Жаба була всебічно вивчена — з погляду її морфології, анатомії й способу життя. Її слизька шкіра має сірувато-зелене забарвлення на спинці й кремове на черевці. Перетинки між широко розставленими пальцями дозволяли їй добре плавати й швидко пересуватися.

Анатомічне дослідження жаби розкрило цікаві особливості. Вчені виявили орган, характерний для багатьох риб — бічну лінію. Це щось подібне до каналу, що проходить у шкірі жаби (у риб — під лускою) з боків тіла, сполученого із зовнішнім середовищем за допомогою численних пор. Бічна лінія дає інформацію тварині про її положення в просторі, швидкість її руху, можливу присутність ворога або про перешкоду.

За допомогою електронного мікроскопа була відкрита інша система, що доповнює бічну лінію. Йдеться про гронаподібні тільця, розташовані у шкірі тварини. Ці тільця, які під мікроскопом зовні нагадують ягоду малини, також направляють у мозок отримані ззовні нервові сигнали, що на рівні кори головного мозку інтегруються із сигналами бічної лінії й доповнюють загальне уявлення тварини про її положення й швидкість руху.

ДЕТАЛІ

Мікроскоп допоміг відкрити на поверхні шкіри отвори каналів, що йдуть углиб. Це протоки залоз, які виробляють слизове змащення для шкіри.

Реобатрахус, як і багато інших амфібій, живе у двох сферах — на повітрі й у воді, харчується переважно комахами. У шлюбний період самець «співає», щоб привабити самку, а потім спаровується з нею.

Після всіх цих досліджень вчені мали віднести свою знахідку до певного сімейства жаб. І отут почалася перша серія несподіванок. Спочатку жабу прийняли за представницю сімейства шпорцевих. Особливо її зближувало з ним наявність бічної лінії — явище вкрай рідкісне. Жаби цього сімейства живуть тільки в Африці й Південній Америці. І приналежність австралійської жаби до цього сімейства була б ще одним аргументом на користь теорії дрейфу континентів.

Однак більш глибокі дослідження показали, що реобатрахус набагато ближче до своїх співвітчизників з Австралії.

І все-таки не ці відзначені зоологами цікаві особливості нової амфібії зробили сенсацію. ***Якось під час зміни води в акваріумі дослідники побачили, як з рота однієї з жаб вискочило двоє жабенят. Саме жабенят, а не пуголовків.***

Спочатку подумали, що ця поведінка аналогічна поведінці однієї чилійської жаби, в якої самець «доношує» пуголовків, що вилупилися з ікринок, у своєму звуковому мішку. Але в австралійської жаби взагалі не виявилося схожого органа. До того ж анатомічне її дослідження показало, що це самка, а не самець. Найдивнішим же здалося те, що її шлунок був набитий пуголовками. Було схоже, що ті двоє жабенят, які вискочили з її рота, повністю розвилися в її шлунку.

«Пологи» у наступної самки були зафіксовані на фотоплівку, і весь процес був докладно описаний. Спочатку жаба виходить із води на поверхню. Відкриває рот. Розширюється стравохід, нерухомий до того часу шлунок стискується, і жабенята викидаються один за одним. У звичайний час шлунок регулярно стискується й розширюється — для забезпечення нормального процесу травлення, але, схоже, що на час «виношування» потомства в реобатрахуса цей процес переривається. Тих жабенят, які поквапилися на світ, не досягши ще потрібного розвитку, мати проковтує знову, і вони вистрибнуть через кілька годин або наступного дня — в міру їх «дозрівання».

Детальні описи й фотографії переконали останніх скептиків, але ціла низка невирішених питань при цьому залишалася. Правда, дещо вдалося уточнити. «Шлункова вагітність» триває від 6 до 8 тижнів. Увесь цей час жаба не харчується й живе за рахунок своїх внутрішніх резервів. Залишилося найголовніше питання: що змушує самку проковтувати відкладені нею яйця (їх близько чотирьох десятків)? Ікринки мають усі необхідні резерви для повноцінного розвитку без додаткової допомоги матері. І, нарешті, чому яйця не викидаються, не направляються далі в кишечник, не перевариться. Адже в нормі соляна кислота й ферменти, вироблювані шлунком, які повинні зруйнувати ікринки й пуголовків.

Єдино можливе пояснення цього факту — те, що в період перебування яєць у шлунку вироблення кислоти загальмовується. Австралійські вчені спробували це довести. Зазвичай шлунок виробляє нормальну кількість соляної кислоти, виходить, змінює цю систему поява в ньому яєць. Цілком можливо, що вони містять якісь спеціальні речовини. Як ми вже говорили, жаба відкладає, а потім проковтує близько чотирьох десятків яєць, а народжується не більше 25 жаб. Можна припустити, що з інших ікринок, переварених шлунком, і вивільняються ті самі речовини, які гальмують вироблення соляної кислоти. Було відзначено, що вода з акваріума, де утримувалися жаби, гальмує секрецію соляної кислоти. Речовина, що гальмує вироблення кислоти, міститься також у яйцепроводах, які беруть участь в утворенні оболонок яєць. Таким чином, припущення здавалося правомірним.

Залишалося цю речовину ідентифікувати. Хроматографічний аналіз показав, що речовина, яка зупиняє виділення кислоти, — це відомий з інших джерел простагландин — речовина, яка виділяється в дуже малих дозах багатьма тканинами й залозами тварин, але знайдена також у деяких рослинах. .

Простагландин міститься в шарі слизу, який оточує яйця, у шкірі пуголовків, а також у слинних залозах жабенят. На відміну від інших, простагладин з жаби дуже стійкий. Акваріумну воду нагрівали, заморожували й розморожували — вона як і раніше містила простагландин, активний і стабільний.

НАША ДОВІДКА

Простагландин виконує в організмі різні функції й, зокрема, може блокувати вироблення в шлунку гормонального білка гастрину, що стимулює шлункову секрецію кислоти.

Але яким чином жабі вдається послабити м'язові скорочення шлунка, а потім відновити їх у потрібний час? Як вдається матері виживати півтора місяця без їжі? Відповідей на ці питання в людини поки що немає — це все ще залишається загадкою австралійської жаби.

Фото з сайта www.globalamphibians.org.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2454

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

